Κινηματογραφικὸν Ἄστρον

Ἔτος Δέκατον Ἀριθ. 2 (306) — Ἀθῆναι 5 Φεβρουαρίου 1933

ΤΖΟΑΝ ΜΠΕΝΕΤ

Τὸ λαμπερὸ «ἀστέρι» τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου, πρωταγωνίστρια τοῦ ἔργου «Αὐτός, ἐκείνη καὶ ὁ φίλος», παραγωγῆς «Φὸξ Φίλμ» ποὺ θὰ προβληθῇ λίαν προσεχῶς εἰς τὸν μεγάλον κινηματογράφον «Παλλάς» τῶν Ἀθηνῶν.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡΧ. 5

ΚΑΘΕ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΑΙΝΙΑ

ΦΕΡΕΙ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 15 - ΑΡ. ΤΗΛ. 25-384

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΟΔΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 3 - ΜΕΓΑΡΟΝ ΛΕΒΗ

Τύποις ΔΑΜΙΑΝΟΥ Ἐμμ. Μπενάκη 14

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία.....Δρ. 100.—
Ἑξάμηνος... » 60.—
Τρίμηνος... » 30.—

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΓΕΝΙΚΩΣ
Ἐτησία Δολλάρια ΔΥΟ

Αἱ συνδρομαὶ ἀπαραιτήτως προπληρώνονται

ΕΤΟΣ 10ΟΝ ΑΡΙΘ. 2 (306

Κινηματογραφικὸν Θέατρον

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ—ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΚΑΤΙΝΑ Η. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Γραφεῖα: Ὁδὸς ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ἀριθ. 30
ΤΗ ΕΦΩΝΑ 22-560 καὶ 24-558

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Ὁ στίχος Δρ. 100.—
Ἡ σελὶς » 1000.—

Κατ' ἀναλογίαν τὰ κλάσματα.
Ἰδιαίτεραι συμφωνίαι διὰ διαφημίσεις ἐγγεγραμμένας διαρκείας.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡΧ. 5

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1932

Ὁ Ἀμερικανικὸς κινηματογράφος διέρχεται μίαν κρισιμωτάτην περίοδον. Αἱ εἰσπράξεις τῶν κινηματοθεάτρων ἔπεσαν κατὰ 20 – 50 ο/ο ἀπὸ τὸ 1931 καὶ ἂν ρίψῃ κανεὶς ἓν βλέμμα ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῶν διαφόρων ἑταιριῶν θὰ ἴδῃ, εἰς τὶ ἀξιοθρήνητον ἐπίπεδον ἔχουν φθάσει. Οὕτω, ἰδοὺ ἕνας συγκριτικὸς πίναξ τοῦ ἔτους 1929:

	Τιμὴ 1929	Κατωτάτη 1932	Ἀνωτάτη 1932
Φὸξ	105 62	1.—	1.87
Παραμάουντ...	75.50	1.50	2.—
Γουῶρνερ Μπρὸς	64 50	0 50	1.75
Μετρὸ-Γκόλντουϊν	85.50	13 25	19.25

Ἐὰν γνωρίσῃ τις τὸν ἀριθμὸν τῶν προβληθέντων φίλμ κατὰ τὸ 1932 εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἴσως ἐκ πρώτης ὄψεως ἐκπλαγῇ. Διότι πράγματι, διαρκοῦντος τοῦ 1932 προεβλήθησαν εἰς τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης 439 φίλμ πρώτης βιζιόν, ἐν συγκρίσει μὲ 432 τοῦ 1931, 390 τοῦ 1930, 384 τοῦ 1929 καὶ 315 τοῦ 1928. Ἀλλὰ ἡ ἐξήγησις εἶνε εὔκολος ὅταν λάβει κανεὶς ὑπ' ὄψει του ὅτι κατὰ τὴν λήξασαν περίοδον προεβλήθησαν 137 εὐρωπαϊκῆς παραγωγῆς φίλμ, ἤτοι γερμανικῆς, ρωσσικῆς, ἀγγλικῆς, γαλλικῆς καὶ ἰταλικῆς. Τὸ ποσοστὸν τῶν γερμανικῶν ἔργων ἀνέρχεται εἰς 80 ο/ο.

Ἀλλὰ ἀξιοσημείωτον προσέτι εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι, τὰ εὐρωπαϊκὰ ταῦτα ἔργα ἐκρίθησαν λίαν ἐνθουσιωδῶς ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς κριτικούς.

Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπάρχει ἡ συνήθεια νὰ γίνεται ὑπὸ τῶν διαφόρων μεγάλων κινηματογραφικῶν περιοδικῶν ὁ ἀπολογισμὸς τῆς περιόδου καὶ νὰ ἐκλέγωνται τὰ 10 καλλίτερα φίλμ. Οἱ «Τάϊμς» ἐφέτος μεταξὺ τῶν δέκα τούτων καλλιτέρων ταινιῶν ἀναφέρουν καὶ τὰ γερμανικὰ «Παρθένες μὲ στολὴ» καὶ «Τραγωδία τῶν ὀρυχείων», τὸ δὲ «Herald Tribune» τά: «Παρθένες μὲ στολὴ» καὶ τὸ «Πορτραῖτο τῆς Μόνα Λίζα».

Τὸ «Herald Tribune» ἀπὸ τὰ προβληθέντα γερμανικὰ φίλμ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἐκλέγει ὡς τὰ 10 καλλίτερα τὰ ἀκόλουθα: «Παρθένες μὲ στολή», «Τραγωδία τῶν ὀρυχείων», «Τὸ πορτραῖτο τῆς Μόνα Λίζα», «Στὴν ἐποχὴ τοῦ Στρόους», «Ἡ Γκίττα χαρίζει τὴν καρδιά της», «Τὸ Συνέδριον χορεύει», «Δύο ἄνθρωποι», «Ὁ ἄλλος» καὶ τὸ «Reserve hat Ruh».

Ἀπὸ τὰ ἀμερικανικὰ φίλμ οἱ πλέον εἰδικοὶ καταλήγουν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ καλλίτερα ποὺ προεβλήθησαν κατὰ τὸ 1932 εἶναι: «Εἶμαι ἕνας φυγάς», «Million Dollar Legs», «Γκράντ Ὀτέλ», «The Mouthpiece», «Doomed Battalion», «Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐσκότωσα» καὶ «Ταραχαὶ εἰς τὸν Παράδεισον».

Τὸ συμπέρασμα εἶνε ὅτι ἐνῷ τὸ Χόλλυγουντ κατέβαλε κατὰ τὸ 1932 φιλοτίμους προσπαθείας διὰ νὰ παράγῃ ἔργα καλλιτεχνικῶς ἀνώτερα καὶ ἐπέτυχε νὰ παρουσιάσῃ μερικὰ τοιαῦτα πράγματι ἀξιέπαινα, ἐν τούτοις διέρχεται περίοδον κρισιμωτάτην, ἡ ὁποία δὲν εἶναι γνωστὸν ἀκόμη ποῦ θὰ καταλήξῃ. Μερικοὶ Εὐρωπαῖοι, γνῶσται προσώπων καὶ πραγμάτων, οἱ ὁποῖοι ἐμελέτησαν εἰδικῶς τὴν κατάστασιν, προβλέπουν τὴν ***χρεωκοπίαν*** τοῦ Χόλλυγουντ. Ἄλλοι πάλιν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ πολὺς Ἔριχ Πόμμερ, ἰσχυρίζονται ὅτι πολὺ ταχέως τὸ Χόλλυγουντ θὰ ἐπανακτήσῃ τὴν προτέραν του ἀνθηρότητα, χάρις εἰς τὰς θαυμαστὰς καὶ ὑπεραν θρώπους προσπαθείας τῶν Ἀμερικανῶν παραγωγῶν καὶ ὅτι ἡ κρίσις αὕτη, ἡ ὁποία ἀπειλεῖ σήμερον τὸν ἀμερικανικὸν κινηματογράφον θὰ εἶναι παροδική. Μὲ ποίαν γνώμην νὰ ταχθῶμεν, δὲν εἶναι τοῦ παρόντος. Πάντως τὸ μέλλον θὰ ἀποδείξῃ ποῖος εὑρίσκεται ἐν δικαίῳ.

Β. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΗΣ

ΣΗΜ. Τὴν τελευταίαν στιγμὴν πληροφορούμεθα ὅτι ἡ μεγάλη κινηματογραφικὴ ἑταιρία «Παραμάουντ» εὑρίσκεται ὑπὸ διάλυσιν. Τὴν ἐκκαθάρισιν, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν τρεῖς ἐκ τῶν κυριωτέρων μετόχων, θὰ ἀναλάβῃ ὁ Ἄντολφ Τζοῦκορ, ἐκ τῶν διευθυντῶν τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρίας, ὅστις ἐπιπροσθέτως ἐδήλωσεν ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἑταιρία δὲν ἐχρεωκόπησε θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν παραγωγήν της καὶ ὅτι θὰ ἐκτελεσθῇ πλῆρες τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον προεβλέπετο κατὰ τὸ ἔτος 1933. *Β. Π.*

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΕΝΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΩΣ ΤΕΧΝΗ

ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ Ι. ΣΚΑΡΑΒΑΙΟΥ

Ἔχω διαβάσει κάμποσες κινηματογραφικὲς μελέτες. Ἀνάμεσα στὶς σπουδαιότερες, ἐκείνες τοῦ Ζὼρζ Σαρενσόλ, τοῦ Ζὼρζ Ἀλτιμάν, τὰ σχετικὰ δοκίμια τῆς Ζερμαὶν Ντυλὰκ περὶ Ρενὲ Κλαὶρ (σκηνοθέτου τῆς πρωτοπορείας) κ. ἄ. Λίγο πολύ, ὅλες λέγανε τὰ ἴδια. Χθὲς μοῦπεσε στὰ χέρια μιὰ καινούργια κινηματογραφικὴ μελέτη, γερμανικὴ αὐτή, «Τὸ φίλμ καὶ ἡ τέχνη» τοῦ Ροῦντολφ Ἀρνχάϊμ, ἡ ὁποία βγῆκε ταὐτόχρονα σὲ γαλλικὴ καὶ γερμανικὴ γλῶσσα. Ὁ Ροῦντολφ Ἀρνχάϊμ εἶνε νεώτατος. Σχεδὸν συνομήλικος τοῦ κινηματογράφου, ὅπως δηλοῖ στὸν πρόλογο τῆς σχετικῆς μελέτης του,—καὶ τὸ σπουδαιότερο--δὲν ἔχει καμμιὰ πρόληψι ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς ἑβδόμης τέχνης, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς πλείστους προκατόχους του μελετητὰς τῆς τελευταίας. Ἀπεναντίας, ὁ Ἀρνχάϊμ δὲν θεωρεῖ σωστὸ νὰ καταδικάσῃ μιὰ τέχνη, ποὺ ἡ καθημερινὴ μεταστροφή τῶν τεχνικῶν της κατευθύνσεων τὴν ἐμποδίζει νὰ ἀποκρυσταλλώσῃ τὴν ὁριστικὴ μορφή της. Αὐτὸ εἶνε σωστό, ὅπως καὶ ἡ ἀναγνώρισις τοῦ Ἀρνχάϊμ περὶ τῆς μετριότητος τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τῆς σύγχρονης κινηματογραφικῆς παραγωγῆς. Πιὸ πέρα ὅμως, ὁ νεαρὸς αὐτὸς Γερμανὸς μελετητὴς τοῦ κινηματογράφου πέφτει σὲ χιλιοσυζητημένα πράμματα. Διερωτᾶται, «γιατὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ, ἐπηρεαζόμενοι ἀπὸ τὰ ἀμερικάνικα μαρούλια ἀλὰ «Μάτα Χάρι», ἀμφισβητοῦν στὸν κινηματογράφο τὴν ἀξίωσί του ὡς τέχνης. «Γιατί, ρωτᾶ ὁ Ἀρνχάϊμ, νὰ συγχέωμε τὸν Τσάπλιν μὲ τὸν .. Νοβάρρο, ἀφοῦ δὲν συγχέομε ποτὲ τὴν Μπέργκνερ ἢ τὴν Νταγκόμπερ μὲ τὴν Χάρβεϊ;»

Ἀλλὰ αὐτὰ εἰπώθηκαν, ξαναειπώθηκαν καὶ θὰ λεχθοῦν ἀκόμη ἐπὶ πολύ. Δὲν θὰ πῇ μολαταῦτα ὅτι ἡ πλειονότης τῶν ἀνθρώπων ποὺ καταλαβαίνουν, παύουν νὰ θεωροῦν τὸν κινηματογράφο ὡς τέχνη Ἀπεναντίας, τὸν θεωροῦν ὡς συγχώνευσιν ὅλων τῶν τεχνῶν, ἤτοι τοῦ θεάτρου, τῆς μουσικῆς, τοῦ χροῦ κτλ., τείνουσαν νὰ τελειοποιηθῇ (ὅρα : τελευταῖες σχετικὲς γνῶμες τῶν δραματουργῶν Πιραντέλλο, Μερὲ, Μπερνστάϊν καὶ τῶν μεγάλων ἠθοποιῶν τῆς σκηνῆς κυρίως, Βέρνερ Κράους, Ἐλίζαμπετ Μπέργκνερ, Γκαμπὺ Μορλαί, Μαντλὲν Ρενὼ κτλ.).

Ἄρα, μπορῶ νὰ θεωρήσω τὴ συζήτησι ἐπὶ τοῦ προαναφερθέντος σημείου ἐξηντλημένη καὶ νὰ προχωρήσω στὶς ἀπόψεις τοῦ Ἀρνχάϊμ, ποὺ δὲν στεροῦνται ἐνδιαφέροντος ἐν συνεχείᾳ :

«Ὁ μεγάλος μας συγγραφεὺς Τόμας Μὰν τὰ λέει κάπως αὐθαίρετα στὴ σχετικὴ μὲ τὸν κινηματογράφο ἀρθρογραφία του : «***Τὸ φίλμ δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ἄμεσος ἀναπαράστασις τῆ ζωῆς μας. Δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν τέχνη, ἀφοῦ πρῶτον τοῦ λείπει ἡ φόρμα καὶ δεύτερον τὰ στοιχεῖα ποὺ τὸν ἀποτελοῦν δὲν ἀπησχόλησαν καὶ δὲν ἀνεπλάσθησαν ἀπὸ τὸ πνεῦμα. Ὁ κινηματογράφος δὲν ἐπιδιώκει παρὰ μόνον τὶς ἐντυπώσεις ποὺ δημιουργεῖ ἡ ζωὴ καὶ ἡ πραγματικότης. Ἐνῷ ἡ τέχνη προϋποθέτει πάντοτε ἕνα στύλ, μία προσωπικὴ φόρμα τοῦ δημιουργοῦ της, ποὺ κατορθώνει νὰ μετατρέπῃ τὴν πραγματικότητα τῆς ζωῆς σ' ἕνα ἁρμονικώτατο κόσμο***».

»Ἀλλ' ἐδῶ εἶνε ποὺ πλανᾶται ὁ Τόμας Μάν Τὸ φίλμ δὲν εἶνε μία ἁπλῆ ἄμεση ἀναπαράστασι τῆς πραγματικότητος τῆς ζωῆς μας. Διαθέτει τέτοιες δυνατότητες, ποὺ ἡ κατάλληλη χρησιμοποίησίς τους μπορεῖ νὰ κάμῃ τὸ φίλμ νὰ φθάσῃ στὶς ὑψηλότερες κορυφὲς τῆς καλλιτεχνικῆς δημιουργίας».

Καὶ τὶς δυνατότητες αὐτὲς ὁ Ἀρνχάϊμ τὶς ἀπαριθμεῖ ἐν συνεχείᾳ τῆς μελέτης του μὲ μία ἀναλυτικὴ ἐπιχειρηματολογία ἐντελῶς ἀκαταμάχητη. Μπορῶ μάλιστα νὰ πῶ ὅτι τὸ ἀσύνηθες τοῦ πρίσματος ὑπὸ τὸ ὁποῖον ὁ νεαρὸς Γερμανὸς μελετητὴς τοῦ κινηματογράφου βλέπει τὰ δεδομένα του, ἀποτελεῖ ὅλη τὴν πρωτοτυπία τοῦ ἀληθινὰ ἀξιοπροσέκτου συγγράμματός του «Τὸ φίλμ καὶ ἡ τέχνη».

Κατὰ τὸν Ἀρνχάϊμ, τὸ ἄπαντον τῆς «τεχνικῆς» τοῦ φίλμ, εἶνε ἡ φωτογραφία. Ἡ ἔκφρασις τῆς τελευταίας ἐξαρτᾶται 80% ἀπὸ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον θὰ παρθῇ. Ἐκτὸς δηλαδὴ τῶν περιέργων «ἐφφὲ» ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ μιὰ καλοπαρμένη κινηματογραφικὴ φωτογραφία, κατορθώνει νὰ μᾶς χαρίσῃ καὶ τὴν αὐταπάτη τῶν ἀποστάσεων ποὺ μεγαλώνει ἢ μικραίνει κατ' ἀπόλυτη ἀρέσκεια τοῦ χειριστοῦ τῆς μηχανῆς.

Αὐτὴ εἶνε πράγματι μία ἀνεκτίμητη δυνατότης, ποὺ ὑπόσχεται ἀπεριόριστο στάδιο φωτογραφικῶν καινοτομιῶν. Ἔπειτα, ἡ ἔλλειψι τῶν φυσικῶν χρωμάτων ἀπὸ τὴν ταινία, ἐπιτρέπει στὸν ὀπερατὲρ νὰ χρησιμοποιῇ τὶς ἀντιθέσεις τοῦ φωτὸς καὶ τῆς σκιᾶς, τοῦ μαύρου καὶ τοῦ ἄσπρου, ποὺ εἶνε πολὺ ἐντυπωσιακώτερες ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς χρωματισμούς. Κι' ἔπειτα ὁ Τόμας Μάν, ἀποκαλεῖ τὸν κινηματογράφο «ἄμεση ἀναπαράστασι τῆς ζωῆς, ἄσχετη μὲ τὴν τέχνη!» Ἐνῷ τὸ φίλμ, ἐκμεταλλευόμενον τὰς προαναφερθείσας φωτογραφικὰς δυνατότητας μὲ ἐπιδεξιότητα, εἶνε ἀναμφισβήτητο ὅτι ἐπέτυχε ἕνα «στυλιζάρισμα» τῆς πραγματικότητος ὑπερόχως καλλιτεχνικό, πρᾶγμα ποὺ φυσικὰ δὲν ἔχει κἂν ἀνάγκη νὰ τοῦ ἀναγνωρίσωμε, ἀφοῦ τὸ μαρτυρεῖ κατὰ τρόπον ἀδιαφιλονείκητον τὸ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐνεργητικόν του. Ἐξ οὗ καὶ ὁ κινηματογράφος κατέχει ἤδη τὸ δικαίωμα νὰ λέγεται τέχνη. Ἀρκεῖ νὰ μὴ τὸν συγχέῃ κανεὶς μὲ τὶς ἄλλες μορφὲς τῆς τέχνης. Τὸ φίλμ εἶνε μιὰ τέχνη μὲ ἰδικούς της νόμους, μὲ μέσα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ διαθέσουν ἡ ἄλλες μορφὲς τῆς τέχνης. Τώρα, ἂν αὐτὸς ἀντλεῖ μερικὰ στοιχεῖα ἀπὸ κεῖνες, τοῦτο εἶνε πρὸς ζημίαν του. Ἐπὶ παραδείγματι τὸ σημερινὸ ζύγωμά του πρὸς τὸ Θέατρο τὸν ἔβλαψε. Ἀλλ' ὅταν ἡ συμπλήρωσις τῆς σχετικῆς πείρας τῶν κινηματογραφιστῶν τοὺς βοηθήσῃ νὰ καταλάβουν ποιὲς ἐντυπωσιακές του δυνατότητες ἐμείωσε μόνος του ὁ κινηματογράφος ἀφ' ὅτου κατέστη ὁμιλῶν, μὲ τὴν σφαλερώτατή του προσέγγισι στὸ θέατρο (ἀποδίδων ἐπίσης ὅπως καὶ τὸ τελευταῖον πρωτεύοντα ρόλον στὸν λόγο), τότε θὰ ἀποφανοῦν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἑβδόμης, ἔναντι τῶν ἄλλων θεαματικῶν τεχνῶν.

Ἡ ἄποψις αὐτὴ ὑποθέτω ὅτι εἶνε εὐλογοφανῶς ὀρθή. Καὶ κάθε πραγματικὸς φίλος τῆς ἑβδόμης τέχνης, νομίζω ὅτι μπορεῖ νὰ περιμένῃ τὴν δικαίωσί της ἀπὸ τὴν ἐξέλιξι τοῦ κινηματογράφου. Μὴ λησμονοῦμε ὅτι ὁ τελευταῖος περνᾶ μία μεταβατικὴ περίοδο ἐφόσον ὁ (;) «πλουτισμός» του μὲ τὴ φωνὴ δὲν χρονολογεῖται παρὰ ἀπὸ πέντε μόλις ἐτῶν, διάστημα ποὺ δὲν τοῦ ἐπέτρεψε νὰ λάβῃ ἀκόμη τὴν ὁριστικὴ μορφή του. Ἂς περιμείνωμε λοιπὸν τί θὰ βγῇ κατὰ τὸ 1933 ἀπὸ τὸ στάδιο τῆς ἀναμορφώσεώς του, ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ διανύῃ.

ΙΡΙΣ ΣΚΑΡΑΒΑΙΟΥ

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΓΑΛΛΙΑ

«Θεόδωρος καὶ Σία» τὸ γνωστὸν θεατρικὸν ἔργον τῶν Ἀρμὸν καὶ Νανοῦ διασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ Ρενὲ Πυζὸλ πρόκειται νὰ κινηματογραφηθῇ κατ' αὐτὰς μὲ ἑρμηνευτὰς τὸν Ραιμύ, τὸν Ἀλμπὲρ Πρεζάν, τὸν Ἀλκοβὲρ καὶ τὴν Ἀλὶς Φίλντ.

—Ὁ Ρενὲ Κλαὶρ ἐτελείωσε τὸ «14 Ἰουλίου».

— Θὰ κινηματογραφηθῇ ἐκ νέου ὁ «Καζανόβας» μὲ τὸν Ἰβὰν Μοσζοῦκιν.

—Ὁ Ζουλιὲν Ντυβιβιέ, ὁ σκηνοθέτης τοῦ «Ἐμπρὸς Βερολίνο! ἐδῶ Παρίσι», πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ κατ' αὐτὰς τὸ «γύρισμα» τοῦ γνωστοῦ ἔργου τοῦ Πιὲρ Φρονταὶ «Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν Ἰσπανὸ» μὲ πρωταγωνιστὰς τὴν Μαρὶ Μπὲλλ καὶ τὸν Ζὰν Μυρά.

— Τὸ «γύρισμα» τῶν «Ἀθλίων» τοῦ Οὐγκὼ μὲ σκηνοθέτην τὸν Ραϋμὸν Μπερνὰρ καὶ ἥρωας τὸν Χάρρυ Μπώρ, τὸν Ἀλμπὲρ Πρεζὰν καὶ τὸν Ντυλὲν προχωρεῖ κανονικῶς.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ὁ Πὼλ Μαρτὲν πραγματοποιεῖ εἰς τὸ Βερολῖνον τὴν τελευταίαν παραγωγὴν Ἔριχ Πόμμερ «Ἡ Αὐτοκράτειρα καὶ ἐγώ». Ἡ Λίλιαν Χάρβεϋ, ὁ Σὰρλ Μπουαγέ, ἡ Ντανιὲλ Μπρεζίς, ὁ Πιὲρ Μπρασσὲρ καὶ ἡ Νίλντα Ντυπλεσσὺ εἶναι οἱ ἑρμηνευταὶ τοῦ φίλμ.

—Ἡ Ἰσαβέλλα φὸν Πάπεν, ἀνεψιὰ τοῦ γνωστοῦ πολιτικοῦ, λαμβάνει μέρος εἰς ἕνα νέον φίλμ.

—Ὁ Ἔρνεστ Λοῦμπιτς εὑρίσκεται κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Βερολῖνον.

— Κινηματογραφεῖται μία νέα ἔκδοσις τῆς «Μποὲμ» τοῦ Μυρζέ.

—Ὁ Ἰβὰν Πέτροβιτς πρωταγωνιστεῖ εἰς τὸ φίλμ «Πρέπει νὰ πάρωμε διαζύγιον ἀμέσως».

ΑΜΕΡΙΚΗ

Διαδίδεται ὅτι ἡ γνωστὴ καρατερίστα Μαίρη Ντρέσσλερ πρόκειται νὰ ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὸν κινηματογράφον.

—Ἡ Νόρμα Σῆρερ θὰ «γυρίσῃ» τὴν «Στοργὴ» τοῦ Ἀνρὺ Μπατάϊγ.

Η ΠΟΛΑ ΝΕΓΚΡΙ ΙΔΙΩΤΕΥΕΙ

Ἡ γνωστὴ καλλιτέχνις Πόλα Νέγκρι, ἀποσυρθεῖσα πλέον ὁριστικῶς ἀπὸ τὸν κινηματογράφον. Ἤδη ἐγκατεστάθη εἰς τὸ προάστειον τοῦ Χόλλυγουντ Σάντα Μόνικα ὅπου καὶ διέρχεται μίαν ἥρεμον ζωήν. Καθὼς ἐδήλωσε δὲ ἐσχάτως εἰς ἀλλον δημοσιογράφον, εἶναι κατενθουσιασμένη διότι ἐγκατέλειψε τὴν ἀβεβαιότητα τοῦ Χόλλυγουντ καὶ κατοικοῦσασα ἐπὶ τέλους ν' ἀνήκῃ εἰς τὸν ἑαυτόν της.

Ο ΜΙΣΘΟΣ ΤΟΥ ΜΙΛΕΣΤΟΝ ΚΑΤΕΡΧΕΤΑΙ·

Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις θὰ εἶχε ὡς ἐπόμενον καὶ τὸν ἀντίκτυπόν της εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ κινηματογράφου. Οὕτω ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ μεγάλου σκηνοθέτου τοῦ «Οὐδὲν νεώτερον ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέτωπον» Λέοντς Μίλεστον, ὁ ὁποῖος ἀνήρχετο εἰς 3.900.000 δολλάρια, περιεκόπη κατ' αὐτὰς ὑπὸ τῆς ἑταιρείας Οὐνιβέρσαλ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐργάζεται καὶ κατῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2.600.000 δολλαρίων.

ΑΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΙΚΦΟΡΝΤ

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Χόλλυγουντ, δημοσιευθέντα καὶ εἰς τὸν ἡμερήσιον ἀθηναϊκὸν τύπον, ἡ περίφημος βεντέττα τοῦ ἀμεριακανικοῦ κινηματογράφου Μαίρη Πίκφορντ ἐπληγώθη, κατὰ τὸ «γύρισμα» μιᾶς νέας ταινίας, εἰς τὴν κεφαλήν, ἕνεκα πτώσεως ἠλεκτρικοῦ λαμπτῆρος. Τὸ τραῦμα, εὐτυχῶς, δὲν εἶναι σοβαρόν.

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΣ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΓΚΑΡΜΠΟ

Εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα «Daily Herald» *δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ κ.* Stefanson *εἰδικοῦ κινηματογραφικοῦ κριτιτοῦ, διεξοδικὸν ἄρθρον διὰ τὴν τέχνην τῆς Γκρέττα Γκάρμπο. Ὁ κ.* Stefanson *παρατηρεῖ ὅτι καμμία μέχρι σήμερον, ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου δὲν ἔφθασε τὸ ὕψος καὶ τὴν ἀληθοφάνειαν τοῦ παιξίματος τῆς Γκάρμπο, οὔτε, πρὸ πάντων, τὴν δύναμιν τῆς ὑποβολῆς της. «Ἡ Γκάρμπο», γράφει, «διεγείρει καὶ τὸ αἰσθητικὸν καὶ τὸ σεξουαλιστικὸν ἔνστικτον τέρπει ὡς ἠθοποιὸς καὶ ἐρεθίζει ὡς γυναῖκα». Ὡς ἐν συμπεράσματι ὁ κ.* Stefanson *συνάγει ὅτι καὶ ἡ Σάρα Μπερνὰρ καὶ ἡ Ἐλεονώρα Ντοῦζε, ἐὰν ἔζων, θὰ ἐξηφανίζοντο ἐμπρὸς εἰς ἕνα μειδίαμα τῆς Γκάρμπο.*

Ο ΣΕΒΑΛΙΕ ΙΔΡΥΕΙ ΕΤΑΙΡΙΑΝ

Τὰ γαλλικὰ κινηματογραφικὰ φύλλα ἀναγγέλλουν ὡς τετελεσμένον γεγονὸς τὴν σύστασιν μιᾶς νέας κινηματογραφικῆς ἑταιρίας παραγωγῆς.

Ὡς ἱδρυταὶ τῆς ἑταιρίας αὐτῆς φέρονται ὁ Μωρὶς Σεβαλιὲ καὶ ὁ γαλλικὸς οἶκος παραγωγῆς ταινιῶν «Μαρσὲλ Πανιόλ».

Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας ἡ λειτουργία τῆς νεοϊδρυθείσης ἑταιρίας θὰ ἀρχίσῃ λίαν προσεχῶς.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΦΙΛΜ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1932

Ἡ μεγάλη κινηματογραφικὴ ἐφημερὶς «Film Daily» προεκήρυξε διαγωνισμὸν μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν της μὲ θέμα «ποῖον εἶναι τὸ καλλίτερον Ἀμερικανικὸν Φίλμ ποὺ προεβλήθη κατὰ τὸ 1932;»

Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν οὕτω:

1) Γκράντ Ὀτέλ, (Γκάρμπο, Κράουφορντ, Ἀλφὶ Μπάρυμορ, Οὐάλλας Μπήρρυ, Σκηνοθ. Ἔντιμοντ Γκουίλιγκ).
2) Ὁ Πρωταθλητής, (Σκηνοθεσία Κίγκ Βίντορ, Πρωταγωνισταὶ Οὐάλλας Μπήρρυ, Τζαίκυ Κοῦπερ).
3) Κος Ἀρρόουσμιθ, (Παραγωγὴ «Ἡνωμένων Καλλιτεχνῶν»).
4) Ὁ Φρουρός, (Παραγωγὴ «Μέτρο»).
5) Smiling Through, (Πρωταγωνίστρια Νόρμα Σῆρερ).
6) Τὸ Κτῆνος, (Παραγωγὴ «Παρσμόουντ»).
7) Ἔμμα, (Παραγωγὴ «Μέτρο» Πρωταγωνίστρια Μαρὶ Ντρέσλερ).
8) Τὸ Διαζύγιον, (Παραγωγὴ R. K. O.)
9) Ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν θηρίων, (Universal).
10) Scarface, (Παραγωγὴ Ἡνωμένων Καλλιτεχνῶν, Σκηνοθεσία Χόβαρ Χιούζ, Πρωταγωνισταὶ Ἄνν Ντβόρακ, Πάουλ Μούνε, Ζὼρζ Ράφτ, Μπόρις Καλὸφ καὶ Κάρεν Μόρλεη).

Τὰ 5 ἐκ τῶν 10 ἀνωτέρω φίλμ ἀνήκουν εἰς τὴν «Μέτρο», τῆς ὁποίας ἡ παραγωγὴ ἀπὸ ποιοτικῆς ἀπόψεως ὑπερτερεῖ ὁμολογουμένως κατὰ πολὺ κάθε ἄλλης κινηματοκραφικῆς ἑταιρίας.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ «Ἔμμα» τὸ ὁποῖον ἐβραβεύθη καὶ ὑπὸ τῆς Κινηματογραφικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Χόλλυγουντ διὰ τὸ θαυμαστὸ παίξιμο τῆς μεγάλης Μαρὶ Ντρέσλερ, εὑρίσκεται ἀπὸ καιροῦ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ προβληθῇ δυστυχῶς διότι οἱ ὀξυδερκεῖς (;) Ἕλληνες ἐπιχειρηματίαι τὸ βρίσκουν ... ἀκατάλληλον διὰ τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινόν.

Η ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ
ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΑΟΥΝΤ

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν κυκλοφορήσασαν φήμην ἡ Μάρλεν Ντῆτριχ παραμένει εἰς τὴν «Παραμάουν» διὰ λογαριασμὸν τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ «γυρίσῃ» δύο ἀκόμη φίλμ. Τὸ πρῶτον ἤρχισεν ἤδη νὰ «γυρίζεται», ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν διεύθυνσιν τοῦ Ρομπὲρ Μαμουλιάν. Τὸ κοινὸν περιμένει ἀνυπόμονως τὴν νέαν ταύτην παραγωγὴν διὰ νὰ κρίνῃ τί θὰ ἀποδώσῃ ἡ Μάρλεν χωρὶς τὴν συνεργασίαν τοῦ Στέμπεργκ.

Η ΖΑΝΕΤ ΜΑΚ ΝΤΟΝΑΛΝΤ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ

Προερχομένη ἐκ Χόλλυγουντ ἀφίχθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς Παρισίους, ἡ γνωστὴ πρωταγωνίστρια τῆς «Ἐρωτικῆς Παρελάσεως» καὶ τοῦ «Μόντε Κάρλο» Ζανὲτ Μακντόναλντ. Ὡς ἐδήλωσεν εἰς Γάλλους δημοσιογράφους, προέβη εἰς τὸ ταξείδιόν της χάριν ἀναψυχῆς.

Η ΛΙΛΙΑΝ ΧΑΡΒΕΫ
ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ ΔΙΑ ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Τὴν 6ην Ἰανουαρίου ἡ μερίφημη «ντίβα» τοῦ Γερμανικοῦ κινηματογράφου, ἡ χαριτωμένη Λίλιαν Χάρβεϋ, ἀνεχώρησεν ἐκ Βερολίνου κατευθυνομένη εἰς τὸ Χόλλυγουντ, ὅπου πρόκειται νὰ πρωταγωνιστήσῃ εἰς ταινίας τῆς «Φόξ». Τὴν Λίλιαν Χάρβεϋ συνοδεύει ὁ περίφημος Βερολινέζος ράπτης, ἐπιφορτισμένος νὰ κρεάρῃ τουαλέττες εἰδικῶς δι' αὐτήν. Μὲ τὸ ἴδιο τραῖνο ἀνεχώρησε καὶ ὁ πολὺς Ἔρνεστ Λιοῦμπιτς. Διαδίδεται ὅτι ἡ σύμπτωσις αὕτη δὲν εἶνε τυχαία καὶ ὅτι ἐπίκειται καλλιτεχνικὴ συνεργασία τῶν δύο αὐτῶν καλλιτεχνικῶν κορυφῶν.

Ἂς εὐχηθῶμεν εἰς τὴν δημοφιλῆ καλλιτέχνιδα τὰ Ἀμερικανικὰ ἔργα της νὰ εἶναι ἀντάξια μὲ ἐκεῖνα ποὺ «ἐγύρισεν» εἰς τὸ Βερολίνον, καὶ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ Χόλλυγουντ συνεργάτας ποὺ νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ποιότητα τοῦ ταλέντου της καὶ νὰ κατωρθώσουν νὰ τὸ χρησιμοποιήσουν ὅπως πρέπει.

Η ΓΚΑΡΜΠΟ Θ' ΑΝΑΠΑΥΕΤΑΙ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἰταλικὰ φύλλα, ἡ Γκρέτα Γκάρμπο ἀπαφάσισε νὰ διέρχεται τὰς ἡμέρας τῆς ἀναπαύσεώς της εἰς Ἰταλίαν Διὰ τὸν λόγον τοῦτον προτίθεται νὰ εἰσοδεμήσῃ εἰς μίαν ἐκπαγλον τοποθεσίαν παρὰ τὴν Γένουαν, κομψὴν ἔπαυλιν, γοτθικοῦ μάλιστα ρυθμοῦ.

Ο ΕΡΙΧ ΠΟΜΜΕΡ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΦΟΞ,,

Ὁ μεγάλος Γερμανὸς παραγωγὸς Ἔριχ Πόμμερ, ὑπέγραψε μακροχρόνιον συμβόλαιον μετὰ τῆς ἑταιρίας «Φὸξ» διὰ τοῦ ὁποίου ὑποχρεοῦται νὰ «γυρίζῃ» διὰ λογαριασμὸν τῆς ἑταιρίας ταύτης τρία φίλμ κατ' ἔτος. Ἡ ἀναχώρησίς του διὰ τὸ Χόλλυγουντ ὡρίσθη διὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ κρίνομεν σκόπιμον νὰ προσθέσωμεν ὅτι πλὴν τῆς Λίλιαν Χάρβεϋ, τοῦ Ἄνρυ Γκαρά, τῆς Ἄννα Στένν, τοῦ γερμανοῦ σκηνοθέτου τοῦ «Ξανθοῦ Ὀνείρου» Πάουλ Μαρτίν, προσελήφθη ὑπὸ τῆς «Φὸξ» καὶ ὁλόκληρον ἐπιτελεῖον γερμανῶν μηχανικῶν, ὀπερατέρ, σχεδιαστῶν, ντεκορατὲρ κ. ἄ. Τὸ γεγόνὸς αὐτὸ εἶνε ἀρκετὰ εὐχάριστον καὶ μᾶς ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην διὰ τὰς προσεχεῖς παραγωγὰς τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρίας καὶ δὴ διὰ τὰ φίλμ τῆς ξανθῆς Λίλιαν Χάρβεϋ, τῆς ὁποίας ἡ ἀναχώρησις ἐκ Γερμανίας κατέστησε πολλοὺς σκεπτικιστὰς διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν μέλλον της.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Ι. Καλατζόπουλος	Χαλκίς	1— 1—933	μέχρι	30—12—933
Νοβὰκ & Ἀξαρλῆς	Ἀθῆναι	1— 1—933	»	30—12—933
Α.Ε.Κ.Ε.	»	1— 1—933	»	30—12—933
Γ. Θεοφιλόπουλος	Ἀμαλιάς	1— 1—933	»	30—12—933
Ε. Μαραγκάκης	Σητεία	1—12—932	»	30—11—933
Ε.Κ.Ε.	Ἀθῆναι	1— 1—933	»	30—12—933
Ι. Ἀσκαλογηγοράκης	Χανιά	1—12—932	»	30—11—933
Α. Ζερβὲς	Ἀθῆναι	1— 1—932	»	30—12—933
Γ. Μενδρινὸς	Θεσ/νικη	1— 1—933	»	30—12—933
Χρ. Δημητρόπουλος	»	1—11—932	»	30—10—933

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ δραστήριος διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ *«Κινηματ. Ἀστέρος»* ἐν ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑ
Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Παραγωγὴ U. F. A.

(Ὁμιλοῦσα γερμανιστί). Προεβλήθη εἰς τὸ «Μοντιάλ,

Τὸ φίλμ αὐτὸ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν ἔργον τῆς καλῆς γερμανικῆς παραγωγῆς. Τὸ σενάριο, διασκευὴ ἐκ τοῦ γνωστοῦ ὁμωνύμου γερμανικοῦ μυθιστορήματος, ὑποβάλλει τὸν θεατὴν εἰς σκέψεις, ἡ σκηνοθεσία, ὀφειλομένη εἰς τὸν Ρίτσαρ Ὄσβαλντ, εἶναι ἀναλογος πρὸς τὸ θέμα, μέ ντεκὸρ ἁπλᾶ, stylisés καὶ φωτισμὸν ἀριστουργηματικὸν καὶ ἡ ὑπόκρισις εἶναι καὶ αὐτὴ σύμφωνη πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἔργου. Οἱ ἠθοποιοὶ παίζουν ἀργά, μὲ κινήσεις ἀπότομες καὶ προσσπαθοῦν γενικῶς νὰ μὴ ξεφεύγουν ἀπὸ τὴν γραμμὴν ποὺ καθώρισεν ὁ σκηνοθέτης.

Ἡ ὑπόθεσις εἶναι γνωστή. Ἐχρησίμευσεν ἤδη καὶ ὡς θέμα βωβεῦ κινηματογραφικοῦ ἔργου, μὲ πρωταγωνιστὰς τὴν Μπριγκίττε Χέλμ, τὸν Βέγκενερ καὶ τὸν Ἰβὰν Πέτροβιτς. Δι' ὅσους τὴν ἀγνοοῦν τὴν ἀναφέρω ἐν συντομίᾳ.

Ὁ ἐπιστήμων Τὲν Μπρίνκεν ἐκπεταλλεύεται τὴν παράδοσιν τοῦ Μανδραγόρα. Ἐκ τῆς ἑνώσεως ἑνὸς καταδίκου, ὁλίς θανατωθέντος, καὶ μιᾶς κοινῆς γυναικὸς γεννᾶται ἡ Ἀλράουνε, ἡ ὁποία, θῦμα τῆς καταγωγῆς της, φέρει την δυστυχίαν εἰς ὅσους τὴν πλησιάζουν. Ἡ μήτηρ της ἀποθνήσκει κατὰ τὸν τοκετόν, ἕνας νεαρὸς πνίγεται θέλων νὰ κόψῃ ἄνθη δι' αὐτήν. ὁ σωφὲρ της εἰς μίαν σύγκρουσιν εὑρίσκε. τὸν θάνατον καὶ τέλος ὁ ἴδιος ὁ Τὲν Μπρίνκεν μὴ δυνάμενος νὰ ζήσῃ χωρὶς τὴν ἀγάπην της, αὐτοκτονεῖ. Ἔρχεται ὅμως καὶ ἡ σειρὰ τῆς Ἀλράουνε νὰ ἀγαπήσῃ καὶ μὴ θέλου·α νὰ γίνῃ πρόξενος τοῦ θανάτου τοῦ ἀνθρώπου ποὺ λατρεύει προτιμᾶ νὰ λείψῃ ἡ ἰδία ἀπὸ τὸν κόσμον.

Ἡ Μπριγκίττε Χέλμ ἐρμηνεύει ἐκ νέου τὸν ρόλον τῆς Ἀλράουνε. Σπανίως εἴδαμε τὴν ὡραίαν καλλιτέχνιδα τόσον μελετημένην, τόσον ἄψογον. Παίρνει μίαν μεγαλοπρεπῆ ρεβὰνς διὰ τὰς ἐφετεινὰς μετρίας της ἐμφανίσεις («Γκλόρια», «Κόμησσα Μόντε-Χρῆστο», «Τὸ Βᾶλς τοῦ Δουνάβεως» κ. ἄ). Παρὰ τὸ πλευρόν της ἀντάξιός της ὁ γηραιὸς Ἄλμπερ Μπάσσερμαν, ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἠθοποιῶν τοῦ γερμανικοῦ θεάτρου. Καλ ς ἐπίσης καὶ ὁ Μπέρναρ Γκαϊτσκε εἰς τὸν μικρὸν ρόλον τοῦ βοηθοῦ.

Τὸ φίλμ συνδυάζει παραλλήλως πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν τὴν ἀξίαν καὶ ἀνάλογον ἐμπορικὴν τοιαύτην καὶ ἐσημείωσε κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις προβολήν του ἀπὸ τῆς ὀθόνης τοῦ «Μοντιάλ» πραγματικὸν θρίαμβον. *W.*

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΟΡΥΧΕΙΟΥ

Παραγωγὴ Nero-Film

Ὁμιλοῦσα γερμανιστί Προεβλήθη εἰς τὸ «Κοτοπούλειον»

Ὁ κ. Λῶρος Φαντάζης εἰς τὴν γιὰ τὸ «Τέλος τοῦ κόσμου» κριτικὴ του ἀνέφερε ὅτι ὁ Δαβὶδ Γκρίφφιθ θεωρεῖ ὡς κορυφαίους Γάλλους σκηνοθέτας τὸν Ἀμπὲλ Γκάνς καὶ τὸν Ρενὲ Κλαίρ. Ὁ ὑποφαινόμενος, προκειμένου περὶ Γερμανῶν, διακρίνει τὸν δημιουργὸ τῆς «Μητροπόλεως» καὶ τῶν «Νιμπελοῦγκεν» Φρὶτς Λάγκ καὶ τὸν Πάμπστ. Ὁ Πάμπστ πράγματι, ἰδίως εἰς ρεαλιστικὰ καὶ εἰρηνιστικὰ ἔργα, πρέπει νὰ θεωρηθῇ αὐθεντία.

Ἡ «Τραγῳδία ὀρυχείου» δὲν μπορεῖ νὰ κατολεχθῇ, κατὰ τὴ γνώμη μου, στις μεγάλες ἐπιτυχίες τοῦ Πάμπστ. Τόσο ἀπὸ ἀπόψεως ἐνεργείας, ὅσο καὶ ἀπὸ πρωτοτύπων ἐπινοήσεων, ὑστερεῖ ἀπὸ γνωστὲς προγενέστερές του παραγματοποιήσεις. Πρὸς τοῖς ἄλλοις, δυὸ-τρεῖς χαρακτηριστικὲς σκηνὲς ἐνθυμοῦν παναμοιότυπες ἄλλων του ἔργων. Ἡ θαυμαστὴ ὅμως διαδοχὴ τῶν διαφόρων ταμπλὼ μετριοζει, ἀσφαλῶς, κατὰ πολὺ—ἡ καὶ ἐξαφανίζει ἀκόμα—τὴν τυχὸν κακὴν ἐντύπωσι, ποὺ τὴν προκαλεῖ, πρὸ παντός, ἡ ἔλλειψις ἐνδιαφέροὺσης πλοκῆς.

Οἱ ἠθοποιοί, μαριονέττες, ἀληθῶς, στὰ χέρια τοῦ σκηνοθέτου, παίζουν ὅλοι μὲ εὐσυνειδησία, χωρὶς νὰ παρουσιάζωνται, φυσικὰ καὶ ἐξαιρετικοί. Ἡ φωνοληψία πολὺ ἐπιτυχημένη, καθὼς καὶ ὁ ἠχοτισμός. Τὸ ντεκουπάζ κρίνεται τὸ καλύτερο κεφάλαιο τῆς ταινίας.

Συμπερασματικῶς ἡ «Τραγῳδία ὀρυχείου», καλλιτεχνικῶς ἄρτιον ἔργον, συγκινεῖ ἰδίως τὶς λαϊκὲς μάζες, πρᾶγμα ποὺ ἀπεδείχθη κατὰ τὴν ἐνταῦθα προβολήν του.

Δημ. Σαμακίδης

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ ΜΑΣ

Παραγωγὴ «Cinè Allianz»

(Ὁμιλοῦσα γερμανιστί) Προεβλήθη εἰς τὸ «Σπλέντιτ»

Ὑπερέττα τελευταίας γερμαν.κῆς παραγωγῆς, ὀφειλομένη εἰς τὸν εἰδικὸν πλέον διὰ τὰ τοιούτου εἴδους ἔργα Μάξ Νιοῦφελντ. Ἡ «Δεσποινὶς δακτυλογραφος μας», χωρὶς νὰ ξεφεύγει ἀπὸ τὰ γνωστὰ καλούπια, ἔχει ἐν τούτοις τὸ προσόν, τὸ ἀρκετὰ σημαντικόν, νὰ εἶναι παραφορτωμένον ἀπὸ διαφόρους χαριτωμένας καὶ πρωτοτύπους λεπτομερείας ποὺ προσδίδουν θέλγητρον εἰς τὸ ἔργον. Χάριες εἰς αὐτὰς τὸ φίλμ μᾶς φαίνεται πρωτότυπον καὶ εὐρίσκομεν ἐνδιαφέρον εἰς τὴν παρακολούθησίν του Τὰ σκηνικὰ εἶναι μοντέρνα καὶ καλαίσθητα, ἡ τεχνικὴ ἱκανοποιητικὴ καὶ ἡ μουσικὴ εὐχάριστη. Ὅταν προσθέσωμεν εἰς αὐτὰ καὶ τὸ χαριτωμένο παίξιμο τῶν ἠθοποιῶν, καὶ ἰδίως τοῦ Φρὶτς Σοὺλτζ καὶ τῆς Μάγδας Σνάϊντερ, ἐξυγεῖται εὐκόλως τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας του. *Β. Παπαμιχάλης*

ΔΡΑΓΑ ΜΑΣΣΙΝΑ

Παραγωγὴ «Radio Pictures

(Ὁμιλοῦσα ἀγγλιστὶ) Προεβλήθη εἰς τὸν α'Ἀπόλλωνα».

Ἡ Πόλα Νέγκρι, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους διεθνεῖς «ἀστέρας» τοῦ βωβοῦ κινηματογράφου, μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ὁμιλοῦντος περιέπεσεν, ὅπως καὶ πλεῖστοι ἄλλοι μεγάλοι καλλιτέχναι εἰς τὴν ἀφάνειαν. Οἱ εἰδικοὶ ἀπέδιδον τοῦτο ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν ἔλλειψιν φωνογενείας τῆς Πολωνίδος ἀρίστας καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν ξενικὴν προφορὰν της. Εἶναι γνωστὰ κατόπιν τὰ τοῦ ταξειδίου της εἰς τὴν Εὐρώπην, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἀποκατασταθῇ ἐκεῖ διὰ νὰ «ἐξυπηρετήσῃ τὴν Τέχνην» (κατὰ τὴν ἔκφρασίν της), αἱ διαφωνίαι της μὲ τοὺς διαφόρους σκηνοθέτας, τὸ μποϋκοτάζ ποὺ τῆς ἔγεινε εἰς τὴν Γερμανίαν, ἡ ἐπάνοδός της εἰς τὸν Νέον Κόσμον, ἡ ἀσθένειά της κτλ. κτλ. Σήμερον, κατόπιν τετραετοῦς ἀπουσίας, μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ θαυμάσωμεν ἐκ νέου τὴν παλαιάν μας συμπάθειαν.

Τὸ φίλμ ἔχει ὡς θέμα τὴν μυθιστορηματικὴν ζωὴν τῆς τυχοδιώκτιδος Ντράγκας Μασσίν ἡ ὁποία κατώρθωσε νὰ γίνῃ βασίλισσα τῆς Σερβίας καὶ ἡ ὁποία, μὲ τὴν ἐνέργειάν της ταύτην, ἔγεινεν ἀφορμὴ νὰ ἐξεγερθῇ ὁ λαὸς κατὰ τῶν βασιλέων του. Τὸ σενάριο, ἂν καὶ περιέχει μεγάλην δόσιν φαντασίας, εἶναι ἐν τούτοις ἐνδιαφέρον καὶ ἔχει σκηνὰς δυνατάς. Ἡ σκηνοθεσία ὀφείλεται εἰς τὸν γερμανὸν Πάουλ Λούντβιγ Στάϊν, ὁ ὁποῖος ἀρκεῖται εἰς τὸ νὰ παρακολουθῇ πιστὰ καὶ εὐσυνείδητα τὸ σενάριο,

χωρὶς νὰ καινοτομῇ καὶ χωρὶς νὰ δεικνύῃ καμμίαν ἀξιοσημείωτον πρωτοβουλίαν. Πάντως τὸ ἔργον (ἂν καὶ δουλειὰ τῆς ρουτίνας) εἶναι ἀρκετὰ κινηματογραφικόν, μὲ διαρκῆ ἀλλαγὴν περιβάλλοντος καὶ εἰκόνων, μὲ συντόμους διαλόγους, μὲ καλὸν φωτισμὸν καὶ μερικὰς ἐπιτυχεῖς φωτογραφίας.

Μειονεκτήματα κτυπητὰ δὲν παρουσιάζει (ὅπως δὲν παρουσιάζει καὶ μεγάλας ἀρετάς) εἰμὴ μόνον τὴν καταφανῆ ἔλλειψιν τοῦ ἀρμόζοντος σκηνικοῦ πλούτου.

Ἀλλὰ τὸ μεγαλείτερον ἐνδιαφέρον τοῦ φίλμ συνίσταται εἰς τὴν ὑπόκρισιν τῆς Πόλα Νέγκρι. Ἡ Πόλα μᾶς παρουσιάζεται πάλιν ὡς ἡ καλλιτέχνις μὲ τὴν μεγάλην ἐκφραστικὴν καὶ μιμικὴν δύναμιν (δύο ἢ τρεῖς ἐκφράσεις της εἶναι πραγματικὰ ἀριστουργηματικαί) τὴν ἐσωτερικὴν φλόγα καὶ τὸ δυνατὸ παίξιμο. Ἴσως μόνον ἐνίοτε νὰ παρασύρεται εἰς ὡρισμένας ὑπερβολὰς κατὰ τὴν παλαιὰν τεχνοτροπίαν, τῆς ὁποίας τὴν ἐπίδρασιν δὲν μπορεῖ τελείως νὰ ἀποφύγῃ. Ἡ φωνή της, μὲ τὸν χαρακτηριστικὸν Σλαυΐκὸν τόνον, εἶναι πράγματι ὀλίγον σκληρά. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ἐπαρκὴς αἰτία διὰ νὰ ἀπομακρύνῃ τὴν μεγάλην κολλιτέχνιδα ἀπὸ τὴν ὀθόνην, τὴν στιγμὴν ποὺ καὶ σήμερον ἀκόμη ἐλάχισται καλλιτέχνιδες διαθέτουν τὸ πλούσιον ταλέντο της. Οἱ ἄλλοι ἠθοποιοί (Γιούγκ: βασιλεύς, Μπάζιλ Ράθμπορν: Ἄλεξ, Οὐδόρνερ: στρατηγός) ὑποδύονται εὐσυνειδήτως τοὺς ρόλους των.

Γενικῶς πρόκειται περὶ ἐνδιαφέροντος ἔργου τόσον διὰ τὴν ὑπόθεσίν του ὅσον καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς Πόλα Νέγκρι, ἡ ὁποία ἂν καὶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὰς καλλιτέρας της, εἶναι ἐν τούτοις πάντοτε ἄκρως ἐνδιαφέρουσα.

Β. Παπαμιχάλης

ΕΝΑ ΦΙΛΙ, ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ, ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

('Ομιλοῦσα γερμανιστί) Προεβλήθη εἰς τὸ «Σπλένιτ»

Καὶ ἄλλη ἀκόμη ὀ-ερέττα! Ὅταν ὅμως εἶναι τῆς ποιότητος τῆς παρούσης δὲν πρέπει νὰ παραπονούμεθα. Τὸ «Ἕνα φιλί, ἕνα τραγοῦδι, μιὰ γυναῖκα», χωρὶς νὰ εἶναι ἀπὸ τὰ καλλίτερα φίλμ τοῦ Ζέζα φὸν Μπόλβαρ, τοῦ δημιουργοῦ τοῦ «Μὴ ρωτᾶς γιατί» καὶ «Δὲν θέλω νὰ μάθω ποιὸς εἶσαι», εἶναι ἐν τούτοις ἔργον εὐχάριστο καὶ καλοβαλμένο, ποὺ παρακολουθεῖται ἀνέτως ἀπὸ τὸν θεατήν. Ἀλλὰ ἡ μεγαλειτέρα ἀπόλαυσις τοῦ φίλμ εἶναι ἡ μουσικὴ τοῦ Ρόμπερ Στόλτζ ἡ ὁποία ὡρισμένως θὰ κατακτήσῃ ὁσονούπω τὰς Ἀθήνας.

Β. Παπαμιχάλης

ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

Παραγωγὴ «Μετρὸ—Γκόλντουϊν»

('Ομιλοῦσα γαλλιστὶ dubbing Προεβλήθη εἰς τὸ «Ἀττικόν».

Τὸ ἔργον αὐτὸ σημειώνει τὴν πρώτην καλλιτεχνικὴν συνεργασίαν τῶν ἀδελφῶν Τζὼν καὶ Λυονὲλ Μπάρρυμορ. Ὡς ἀπαρχὴ ἐξελέγη τὸ γνωστὸν ἀστυνομικὸν ἔργον τοῦ Μωρὶς Λεμπλὰν καὶ Φρανσὶς ντὲ Κρουασσέ, ἀρκετὰ ἐλευθέρως διασκευασμένον, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει δύο πρώτους ἀνδρικοὺς ρόλους· τοῦ ἀριστοκράτου λωποδύτου Ἀρσὲν Λουπὲν καὶ τοῦ ἀστυνόμου Γκεσσάρ. Ἀπὸ τὴν συνεργάσίαν τῶν δύο τούτων ἐκλεκτῶν καλλιτεχνῶν περιμέναμε ἀσφαλῶς κάτι καλλίτερον. Τὸ φίλμ «Ἀρσὲν Λουσὲν» παρ' ὅλον ποῦ εἰς τὸ εἶδος του δὲν εἶναι κακό, δὲν μοῦ φαίνεται κατάλληλον διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν πρωταγωνιστῶν του.

Ὁ Τζὼν ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὰς δημιουργίας τοῦ «Ὡραίου Μπροῦμελ καὶ τοῦ «Τζίμ τοῦ Φαλαινοθήρα» καὶ ὁ Λυονὲλ ὄχι μόνον δὲν μᾶς ἐνθουσιάζει ἀλλὰ τοὐναντίον, καὶ περιέργως, τὸ παίξιμό του εἶναι ὑπερβολικό, καὶ ἐπιδέχεται πολλὴν κριτικήν. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι εἰς τὰς προσεχεῖς των ἐμφανίσεις (διότι ἡ καλλιτεχνικὴ συνεργασία ἐξακολουθεῖ) οἱ δύο ἀδελφοὶ θὰ μᾶς ἱκανοποιήσουν περισσότερον.

Εἰς τὸ φίλμ αὐτό, ἐκεῖνο ποῦ μᾶς προεκάλεσεν εὐάρεστον ἔκπληξιν, εἶναι ἡ ἐξέλιξις τῆς Κάρεν Μόρλεϋ, ἡ ὁποία δεικνύει πλέον ταλέντο ἀρκετὰ ὡρίμον καὶ ἀξιοπρόσεκτον.

Ἡ ταινία, παρὰ τὴν παρουσίαν τῶν Μπάρρυμορ καὶ τὸ γνωστὸν ὄνομα τοῦ συγγραφέως, δὲν ἐσημείωσεν ἐξαίρετον ἐπιτυχίαν.

Β. Παπαμιχάλης

ΠΑΡΙ ΜΕΝΤΙΤΕΡΑΝΕ

Παραγωγὴ «Pathé—Natan»

('Ομιλοῦσα γαλλιστὶ) Προεβλήθη εἰς τὸ «Παλάς»

Κάθε ἔργον τοῦ παλαιμάχου Τζόε Μάϋ ἀναμένεται μὲ ἐνδιαφέρον. Ἀπὸ τὰς πρώτας εἰκόνας τοῦ «Παρὶ—Μεντιτερανέ» ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι τὸ φίλμ δὲν εἶναι κοινόν. Ἐπάνω εἰς ἕνα ἐλαφρὸ σενάριο τοῦ Μαρίσκα καὶ μὲ διαλόγους τοῦ Λουΐ Βερνέϊγ, ὁ γερμανὸς σκηνοθέτης κατεσκεύασε ἕνα φίλμ ποὺ συνδυάζει τὸ χειρότερον μὲ τὸ καλλίτερον, ποὺ εἶναι συζητήσιμον ἀλλὰ πάντοτε ἐνδιαφέρον. Τὸ φίλμ ὅπως δεικνύει καὶ ὁ τίτλος του, ἐκτιλίσσεται μέσα εἰς γραφικὰ «ἐξωτερικὰ» καὶ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ κάμωμεν μαζὺ μὲ τοὺς δύο πρωταγωνιστὰς ἕνα ὡραιότατο ταξειδάκι εἰς τὸ Μόντε—Κάρλο, τὴν Νίκαιαν κ. ἄ. Ὁ Τζόε Μάϋ εἶναι προφανὲς ὅτι θαυμάζει τὸν μεγάλον συμπατριώτην του Ἔρνεστ Λιούμπιτς καὶ ὑφίσταται τὴν ἐπίδρασίν του. Ἔτσι ὡρισμέναι σκηναὶ μᾶς δίδουν τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἤδη γνωστοῦ. Καλὴ ὑπόκρισις, τελείως εἰς τὸν τόνον τοῦ φίλμ. Ὁ Ζὰν Μυράτ παίζει μὲ πολλὴν ἄνεσιν τὸν ρόλον τοῦ Ἄγγλου Λόρδου. Ἡ Ἀναμπέλλα δανείζει εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Ζινὲτ τὴν χάριν της καὶ τὴν ἀφέλειάν της. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ εἶναι ἰδιαίτατα ἀξιοσημείωτος εἶναι ὁ Ντυβαλές, εἰς τὸν ρόλον τοῦ Μπισκότ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς λεπτοτέρους γάλλους κωμικούς. Ὁ Ζοζὲ Νογκέρο τὸ «παρεξυλώνει» εἰς ὑπερβολάς

Τὸ φίλμ ἐδῶ ἤρεσε καὶ ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν.

Β. Παπαμιχάλης

ΓΥΝΑΙΚΑ Α ΛΑ ΓΚΑΡΣΟΝ

Παραγωγὴ «Films Sonores Tobis»

('Ομιλοῦσα γαλλιστὶ) Προεβλήθη εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα»

Αὐτὴ ἡ κομεντὶ τοῦ Οὔγκο Φωλένα εἶχεν ἤδη ἐμπνεύσει, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ βωβοῦ κινηματογράφου, εἰς τὸν Αὔγουστον Τζενίνα ἕνα χαριτωμένο φίλμ, τοῦ ὁποίου ἡ Κάρμεν Μπόνι ἦτο ἡ γοητευτικὴ πρωταγωνίστρια. Τώρα μᾶς παρουσιάζεται ὡς ὁμιλοῦσα παραγωγή, ὄχι ὀλιγώτερον ἐπιτυχὴς τοῦ ἰταλοῦ σκηνοθέτου καὶ ἐξ ἴσου καλὰ παιγμένη ἀπὸ τὴν πρωταγωνίστριαν τοῦ «Scampolo» καὶ τοῦ «Καρτιὲ Λατὲν» ἡ ὁποία ὁμιλεῖ τὰ γαλλικὰ μὲ Ἰταλικὸ accent διόλου δυσάρεστο. Ἡ ἱστορία πολὺ δροσερή, πολὺ χαριτωμένη ἐκτιλίσσεται κατὰ μέγα μέρος μέσα εἰς τὰ ἁρμονικὰ τοπεῖα μιᾶς ἡλιόλουστης «γων ἄς» τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας, πρᾶγμα ποὺ προσδίδει ἕνα ἀκόμη θέλγητρον εἰς τὸ φίλμ.

Μπορεῖ νὰ κατηγορήσῃ κανεὶς εἰς αὐτὴν τὴν ταινίαν ὡρισμένα τραιναρίσματα τοῦ διαλόγου καὶ μερικὰ εὔκολα κωμικὰ «effets». Ἐν τούτοις τὸ σύνολον εἶναι ἱκανοποιητικὸ καὶ ἀξίζει τὴν ἐπιτυχίαν. Τὰ φυσικὰ καὶ τεχνητὰ ντεκὸρ εἶναι ὡραῖα, ἡ φωτογραφία τοῦ Ζὼρζ Περινάλ, καθαρὰ καὶ ὁ ἦχος δισυγέστατος. Καλὴ ἑρμηνεία τῆς Κάρμεν Μπόνι», γοητευτικὴς «γυναίκας ὁ λὰ γκαρσὸν» τοῦ Ἀρμὰν Μπεγνάρ, ἀστείου πάντοτε μὲ μέτρον, τοῦ Ἀντρὲ Ντυμπόσκ, τελείου δουκὸς ντὲ Μπρεσσὺ καὶ τῆς Φρανσουάζ Ροζαί, ἡ ὁποία μὲ τὸ συνηθισμένο της ταλέντο ὑποκρίνεται τὸν ρόλον τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας.

Γενικῶς πρόκειται περὶ χαριτωμένου ἔργου, χωρὶς μεγάλας ἀπαιτήσεις, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ πολλὰς διαφημισθείσας «ὑπερπαραγωγάς». Κατάλληλον δι' οἱονδήποτε κοινόν, ἐπιτυχία ἐμπορικὴ ἐξησφαλισμένη.

Β. Παπαμιχάλης

Ο ΔΡΑΚΟΣ ΤΟΥ ΝΤΟΥΣΕΝΤΟΡΦ

Παραγωγὴ «Nero Films»

('Ομιλοῦσα γερμανιστί) Προεβλήθη εἰς τὸ «Ἀντεὰλ»

Μεγαλεῖον καὶ κατάπτωσις! Μετὰ τοὺς «Νιμπελοῦγκεν», καὶ τὴν «Μητρόπολιν» (ἀποσιωπῶ τοὺς «Κατασκόπους» καὶ τὸ «Ταξεῖδι στὴ σελήνη» ποὺ ἐδείκνυον ἤδη μίαν καταφανῆ κατάπτωσιν τοῦ δημιουργοῦ των) ὁ «Δράκος τοῦ Ντούσελτορφ»! Τὸ ἔργον αὐτὸ ἀπέχει τόσον ἀπὸ τὰ δύο πρῶτα ὅσον καὶ ὁ βόρειος Πόλος ἀπὸ τὸν νότιον. Ἐὰν ἐξαιρέσει κανεὶς ὡρισμένας σκηνὰς (ὡς ἐπὶ παρσδείγματι τὴν σκηνὴν τοῦ διαστηρίου τῶν κλεπτῶν, τὴν ἐξαγορίσωιν καὶ τὰς μεταπτώσεις τοῦ Πέτερ Κιοῦρτεν ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ μικροῦ κοριτσιοῦ καὶ μίαν ἢ δύο ἄλλας ἀκόμη, τὸ ὑπὸ κρίσιν φίλμ δὲν εἶνε τίποτε περισσότερον ἀπὸ μίαν κοινοτάτην ἀστυνομικὴν ταινίαν, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰς ὀλιγώτερον ἐπιτυχεῖς.

Λυπούμεθα εἰλικρινῶς διὰ τὴν τοιαύτην κατάπτωσιν τοῦ Φρὶτς Λάγκ. Εἶναι τόσον ὀλίγοι οἱ καλοὶ σκηνοθέται ὥστε μὲ πόνον πραγματικὸν βλέπομεν νὰ στρέφωνται καὶ αὐτοί, ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου, πρὸς τὴν εὔκολον ἐμπορικὴν ἐπιτυχίαν, καὶ νὰ κατσσπαταλοῦν τὸ ταλέντο των δι' ἔργα ἀνάξιά των. Ἀλλὰ οὔτε κἂν ἀπὸ καθαρῶς σκηνοθετικῆς ἀπόψεως δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ τὸ φίλμ. Ὁ μάγος τῶν σκιῶν φαίνεται ὅτι ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς τὴν φορὰν ταύτην νὰ καταβάλλῃ ἔστω καὶ τὴν παραμικροτέραν προσπάθειαν. Τὸ ἔργον του εἶναι βαρύ, δυσκολοχώνευτο καὶ παραφορτωμένο ἀπὸ μακροσκελεῖς διαλόγους. Ὡς ἦτο φυσικόν, καὶ παρὰ τὸν ἐντυπωσιακὸν τίτλον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Φρὶτς Λάγκ, δὲν ἤρεσεν εἰς τὸ κοινόν μας. Πιστεύω ὅτι καὶ διὰ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ προορίζεται παρομοία τύχη.

Β. Παπαμιχάλης

Η ΓΚΑΡΜΠΟ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Κατὰ πληροφορίας τοῦ Ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ Motion Picture Herald τῆς 7 Ἰανουαρίου, ἡ Γκρέττα Γκάρμπο ἐπιστρέφη ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου τρ. ἔτους εἰς Ἀμερικήν.

Ο ΣΑΛΙΑΠΙΝ ΔΕΝ ΘΑ ΞΑΝΑΠΑΙΞΗ

Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ δημοσιογράφων ἐν Λονδίνῳ, ὁ βαθύφωνος Φεντὸρ Σαλιάπιν, ἂν προτίθεται, μετὰ τὸν «Δὸν Κιχώτην» τοῦ Πάμπστ, νὰ ἐμφανισθῇ ἐκ νέου εἰς τὸν κινηματογράφον, ἀπήντησεν ἀρνητικῶς, προσθέσας, ὅτι δὲν διαθέτει, ἀτυχῶς, ὥρας διὰ τὴν ἑβδόμην τέχνην. Ἐν τούτοις οἱ καλοθεληταί του φρονοῦν, ὅτι τὸν ἀπεκαρδίωσεν ἡ κακή του ὑπόκρισις εἰς τὸν «Δὸν Κιχώτην».

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Τὸ προσεχὲς φίλμ τοῦ διασήμου Δανοῦ σκηνοθέτου Κὰρλ Ντρέγερ θὰ «γυρισθῇ» εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ θὰ εἶναι διασκευὴ τοῦ γνωστοῦ λαϊκοῦ μυθιστορήματος τοῦ Εὐγενίου Σὺ «Τὰ Μυστήρια τῶν Παρισίων». Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἐκ μέρους τοῦ Ντρέγερ μᾶς ἐκπλήσσει ἀλλὰ ἂς ἀναμένομεν καλλίτερα τὸ ἀποτέλεσμα.

ΜΙΚΡΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Εἴκοσι ἑκατομμύρια γαλλικὰ φράγκα ἐστοίχισε τὸ φίλμ «Ρασπούτιν» τοῦ ὁποίου τὸ «γύρισμα» περατοῦται κατ' αὐτάς,

— Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν σημειώνει στὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τὸ Sens unique ἕνα φίλμ μὲ τοὺς Κέϋ Φράνσις καὶ Οὐΐλιαμ Πόουελ.

— Ἕνας ὅμιλος ἀπὸ τοὺς Ἀντὸλφ Ζοῦκορ, Α Σ. Μπλούμενταλ καὶ Σ. Ρόδαλελ, ἀνέλαβε τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς στούντιο τηλεοράσεως (télévision) τὸ ὁποῖον θὰ στοιχίσῃ περὶ τὰ 40 ἑκατομμύρια φράγκων.

— Ἀγγέλλεται ἡ ἵδρυσις μιᾶς νέας γαλλικῆς κινηματογραφικῆς ἑταιρίας παραγωγῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Or Film, ἡ ὁποία θὰ «γυρίζῃ» ἀποκλειστικῶς κωμωδίας.

— Ἕνας πρωτότυπος τρόπος διαφημίσεων ταινίας. Κατὰ τὴν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας προβολὴν τοῦ φίλμ τῆς Smiling Thnongh ἡ «Μέτρο Γκόλντουϊν» διεκήρυξεν ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποζημιώσῃ ὁποιονδήποτε θεατὴν τῆς ταινίας ὁ ὁποῖος θὰ ἐδήλωνε, μὲ σοβαρὰν ἐννοεῖται αἰτιολογίαν, ὅτι δὲν ἔμεινεν ἱκανοποιημένος ἐξ αὐτῆς.

— Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν προεβλήθη εἰς τὸ κινηματοθέατρον «R.K.O.» τῆς Ν. Ὑόρκης τὸ ρωσσικὸν φίλμ Les baux Uniformes. Τὸ φίλμ εἶχε ὑποτίτλους εἰς τὴν ἀγγλικήν.

— Ὁ Ντούγκλας Φαϊρμπανκς διημερεύει κατ' αὐτὰς στὸ Παρίσι.

— Ἐκ τῶν 27 προβληθέντων κατὰ τὴν τρέχουσαν περίοδον ἐν Πράγᾳ φίλμ, τὰ 20 εἶναι γερμανικῆς παραγωγῆς. Οἱ γάλλοι παραγωγοί, οἱ ὁποῖοι κατεῖχον ἕως πέρυσι τὰ πρωτεῖα ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ἀποδίδουν τὸ γεγονὸς τῆς ἐφετεινῆς ὑπεροχῆς τῶν γερμανῶν εἰς τὴν ἐντατικὴν προπαγάνδαν τῶν τελευταίων καὶ κυρίως εἰς τὸ ὅτι ἡ Οὔφα διὰ νὰ παραγκωνίσῃ τὴν γαλλικὴν παραγωγὴν εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν «ἐγύρισε» ἐπιτοπίως τὸ De Minuit à l'aube, φίλμ ὁμιλοῦν εἰς τὴν γαλλικήν.

— Ἀγγέλλεται ἡ σύστασις μιᾶς νέας ἀγγλικῆς κινηματογραφικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὸν τίτλον Womens-Picture Corporation τῆς ὁποίας οἱ ἱδρυταὶ εἶνε ὅλοι γυναῖκες

— Ἡ Ἕνωσις τῶν Ἄγγλων διευθυντῶν κινηματοθεάτρων ἀπεφάσισε νὰ μὴ προβληθῇ εἰς κανένα ἀγγλικὸν κινηματογράφον τὸ φίλμ «Junday Express λόγῳ τοῦ ἀντισημιτικοῦ πνεύματος τῆς ὑποθέσεως τὴν ὁποίαν ἔχει τοῦτο.

— Ἡ Δανικὴ ἑταιρία «Νόρντισκ» κάτοχος τῶν περισσοτέρων μετοχῶν τῆς «Πέτερσεν-Ποῦλσεν» ἐπιδιώκει ὅπως ἀπαγορευθῇ εἰς ὅλην τὴν Σκανδιναυΐαν ἡ εἰσαγωγὴ ὁμιλουσῶν καὶ ἠχητικῶν ταινιῶν.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Πάρα παλὺ ἀξιόλογος ἡ κίνησις τοῦ περασμένου δεκαπενθημέρου, παρουσίασε ἀνέλπιστα μεγὸ εἰσπράξεων εἰς τὴν πλειονότητα τῶν κινηματογράφων τῆς πρωτευούσης καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸ «Παλλάς», τὸ «Σπλέντιτ» καὶ τὸν «Ἀπόλλωνα». Τὸ πρῶτον μὲ τὸ «Παρὶ-Μεντιτερανὲ» καὶ τὰ δύο ἄλλα μὲ τὴν ταυτοχρόνως ὑπ' ἀριθ. 1 προβληθεῖσαν «Ἀτλαντίδα», ἐπραγματοποίησαν ταμειακὰς ἐπιτυχίας, τὰς ὁποίας εἶνε πολὺ ἀμφίβολον ὅτι ἀνέμενον.

* * *

Κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἑβδομάδας τὰ ἀθηναϊκὰ κινηματοθέατρα προέβαλλαν τὰ ἑξῆς φίλμ:

***Παλλάς*:** 23 Ἰανουαρίου—5 Φεβρουαρίου «Παρὶ-Μεντιτερανὲ» ἢ «Δύο σ' ἕνα αὐτοκίνητον» ἐπὶ δύο ἑβδομάδας.

***Ἀττικόν*:** 23 Ἰανουαρίου «Ἀρσὲν Λουπὲν» καὶ 30 Ἰανουαρίου—4 Φεβρουαρίου «Παιδὶ ὡς ἐκ θαύματος».

***Μοντιάλ*:** 23—29 Ἰανουαρίου «Μανδραγόρα» διὰ δευτέραν ἑβδομάδα καὶ 30 Ἰανουαρίου—5 Φεβρουαρίου «Ὁ ἀλήτης φοιτητὴς» ὑπερέτα γερμανική.

***Πάνθεον*:** 23—29 Ἰανουαρίου «Τὰ φῶτα τῆς πόλεως» διὰ δευτέραν ἑβδομάδα καὶ 30 Ἰανουαρίου—5 Φεβρουαρίου «Σοῦζυ Σαξοφόν».

***Σπλέντιτ*:** 23—29 Ἰανουαρίου «Δεσποινὶς δακτυλογράφος» καὶ 30 Ἰανουαρίου—5 Φεβρουαρίου, συγχρόνως μὲ τὸν «Ἀπόλλωνα», «Ἀτλαντίς».

***Ἀπόλλων*:** 23—29 Ἰανουαρίου «Δράγα Μασὶν» καὶ 30 Ἰανουαρίου—5 Φεβρουαρίου, συγχρόνως μὲ τὸ «Σπλέντιτ», «Ἀτλαντίς».

***Ἰντεάλ*:** 22—29 Ἰανουαρίου «Ὁ δράκος τοῦ Ντύσελντορφ» καὶ 30 Ἰανουαρίου—5 Φεβρουαρ. «Ἀγοροχόριτσο».

***Κοτοπούλη*:** 23—29 Ἰανουαρίου «Λεφτὰ στὸ δρόμο» καὶ 30 Ἰανουαρίου—5 Φεβρουαρίου «Κοντέσσα Μαρίτσα» (Β' βιζιόν).

Εἰς τὸ **Οὔφα** προεβλήθησαν φίλμ προβληθέντα ἤδη εἰς τοὺς δύο ἄλλους κινηματογράφους τῆς «Ε.Κ.Ε».

* * *

Εἰς τοὺς κινηματογραφικούς μας κύκλους σχολιάζονται ποικιλοτρόπως μερικαὶ φῆμαι ποὺ ἐκυκλοφόησαν τελευταίως καὶ ἀναφέρονται εἰς ὡρισμένας διενέξεις τῆς Ε.Κ.Ε.

Ἐλευθερωμένοι ἀπὸ μερικὰς ἐπουσιώδεις πληροφοριακὰς λεπτομερείας, ποὺ δὲν ἐνδιαφέρουν κανένα ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀμέσως σχετιζομένους μὲ τὰ πράγματα, αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος φῆμαι μᾶς πληροφοροῦν τὰ ἑξῆς.

Εὐθὺς ἅμα τῇ συστάσει τοῦ τρισυποστάτου κινηματογραφικοῦ ὀργανισμοῦ, ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ τὴν στιγμὴν αὐτήν, κατεδείχθη ἀμέσως ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξευρέσεως **δι'** αὐτὸν οἰκονομικοῦ παραστάτου, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀναλάβῃ τὴν χρηματικὴν ὑποστήριξίν του, ἔστω καὶ **δι'** ὀλίγον, ἐν ἀνάγκῃ, χρονικὸν διάστημα.

Εὐτοχεῖς συμπτώσεις ἔφεραν γρήγορα τοὺς γονεῖς τοῦ ἀρτιγεννήτου εἰς τὸ τέρμα τῶν σχετικῶν ἀναζητήσεών των καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὑπεγράφετο συμφωνία μετὰ τοῦ ἐξευρεθέντος πολυταλάντου ἀναδόχου, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο ἄλλος ἀπὸ τὸν γνωστὸν κινηματογραφικὸν ἐπιχειρηματίαν κ. Π. Ξενάτον.

Ἡ συμφωνία ἐτέθη ἀμέσως εἰς ἐφαρμογήν, ἡ Ε.Κ.Ε. ἤρχισε λειτουργοῦσα καὶ τὰ τρία κινηματοθέατρά της ἤνοιξαν τὰς πύλας των εἰς τὸ κοινόν. Ἀλλ' ἡ διάρκεια τῆς συμφωνίας ἦτο προσωρινὴ καί, συγκεκριμένος, ἔληγε μὲ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους. Καὶ ἐνῷ οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἶχον κάθε βάσιμον ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀνανεοῦτο, ἐντελῶς ἐξαφνικὰ ὁ οἰκονομικὸς παραστάτης ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἐπεθύμει πλέον νὰ παρέχῃ τὴν ὑποστήριξίν του.

Δὲν εἶνε ἀρκετὰ σαφῶς γνωστὸν ποῖοι ἀκριβῶς λόγοι προεκάλεσαν τὴν σκληρὰν αὐτὴν ἀπόφασιν, καίτοι αἱ σχετικαὶ φῆμαι, ποὺ δὲν διαψεύδονται ἀπολύτως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου καὶ τὰς διαψεύσεις, ὁμιλοῦν παρὰ πολὺ καὶ ἀναφέρουν πάρα πολλὰ πράγματα.

Γεγονὸς ὅμως εἶνε, ὅπως φαίνεται, ὅτι τὸν κυριώτερον ρόλον εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν ἔπαιξε ἕνας πρωτότυπος παράγων, ἀπολύτως ξένος καὶ ἀπολύτως... συνδεδεμένος μὲ τὴν Ε.Κ.Ε., ὁ ὁποῖος, ὅπως λέγεται, ὑπῆρξε καὶ ὁ μόνος ποὺ δὲν ἐζημιώθη διόλου ἐξ αὐτῆς.

* * *

Αἱ πληροφορίαι ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ τὸ ἐκεῖ «γυριζόμενον» ἑλληνικὸν φίλμ μὲ τὰς δύο κορυφὰς τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς μᾶς ἀναγγέλουν πράγματα, τὰ ὁποῖα μὲ πραγματικὴν λύτην μεταδίδομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας.

Τὸ ἑλληνικὸν αὐτὸ φίλμ, τοῦ ὁποίου ὁ τίτλος δὲν ἀνηγγέλθη ἀκόμη, «γυρίζεται», ὡς γνωστόν, εἰς τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει στούντιο ὁμιλοῦντος τῆς «Ἰπεκτσῆ Φίλμ». «Γυρίζεται» δὲ ἐκεῖ διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἀπεκτήσαμεν δυστυχῶς ἀκόμη στούντιο ὁμιλοῦντος. Τὸ λυπηρὸν δὲν ἔγκειται βέβαια εἰς τὸ ὅτι τὸ ἑλληνικὸν φίλμ δὲν «γυρίζεται» εἰς τὴν Ἑλλάδα, δεδομένου ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶνε ἀπὸ ἀνωτέραν ἀνάγκην ἀδύνατον, εὑρίσκεται ὅμως εἰς τὸ ὅτι—καὶ αὐτὸ πληροφορούμεθα τώρα ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν—σκηνοθέτης τῆς πρώτης ἑλληνικῆς ὁμιλούσης ταινίας, τῆς πρώτης ἑλληνικῆς ταινίας, ἡ ὁποία, λόγῳ τῶν διασήμων πρωταγωνιστριῶν της, θὰ περάσῃ μὲ ἀξιώσεις ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος, εἶνε ὄχι ἕλλην ἀλλὰ ὁ τοῦρκος Ἐρτογρούλ Μουχσὶν βέης.

Ἄγνωστον διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ ρόλος τοῦ κ. Γαζιάδη—ὁ ὁποῖος, ὡς ἀνηγγέλθη ἀρχικῶς, θὰ ἦτο ὁ σκηνοθέτης τῆς ταινίας—περιωρίσθη εἰς τὸν τοῦ καλλιτεχνικοῦ διευθυντοῦ ἁπλῶς αὐτῆς, δηλαδὴ εἰς διακοσμητικὴν καὶ περίπου πλεονάζουσαν συνεργασίαν.

Δὲν συζητοῦμεν τὴν στιγμὴν αὐτὴν οὔτε διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα τοῦ τοῦρκου σκηνοθέτου οὔτε διὰ τὴν τρόπον τινὰ περιφρονουμένην ἱκανότητα τοῦ κ. Γαζιάδη. Μᾶς ἐνδιαφέρει μόνον καὶ μᾶς λυπεῖ ὅτι κατασκευάζεται ἕνα φίλμ ἑλληνικόν, εἰς τὸ ὁποῖον πρωταγωνιστοῦν αἱ δόξαι τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς καὶ ζητεῖται διὰ τὴν κατασκευήν του συνεργασία ξένου τεχνικοῦ καὶ μάλιστα ὄχι ἀποδεδειγμένος ἀνωτέρου τοῦ ἕλληνος συναδέλφου του. Μᾶς ἐνδιαφέρει δηλαδὴ ἡ καθαρῶς ἐθνικιστικὴ ἄποψις τοῦ ζητήματος, ὅπως—φανταζόμεθα—ἐνδιαφέρει καὶ κάθε ἕλληνα, καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς καὶ μόνον, ποὺ πιστεύομεν ὅτι ἔχει κεφαλαιώδη σημασίαν, ἐξετάζομεν τὸ πρᾶγμα.

* * *

Γράφοντες ἀνωτέρω διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑπὸ τοῦ Ἐρτογρούλ Μουχσὶν βέη σκηνοθετήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ φίλμ, δηλοῦμεν ὅτι δὲν θέλομεν νὰ ἀμφισβητήσωμεν τὴν ἱκανότητά του· Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν τὴν δήλωσιν αὐτήν, διότι πράγματι ὁ τοῦρκος σκηνοθέτης ἔχει ἀποκτήσει διὰ τῆς μέχρι σήμερον ἐργασίας του βασιμώτατα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ τίτλου τοῦ καλλιτέχνου.

Ἀλλ' ἂν ἡμεῖς καὶ ἀρκετοὶ ἄλλοι βεβαίως δὲν θέτομεν ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἀξίαν τοῦ ὀθωμανοῦ καλλιτέχνου, κανείς, ἀπολύτως κανείς, κρίνων ἀμερολήπτως τὰ πράγματα καὶ συγκρίνων τοὺς ὅρους, τὰ μέσα οἰκονομικὰ καὶ τεχνικὰ ὑπὸ τὰ ὁποῖα εἰργάσθησαν ὁ Ἐρτογρούλ βέης ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ κ. Γαζιάδης ἀφ' ἑτέρου—θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὸν δεύτερον νὰ εἶνε ὑπερήφανος διὰ τὸ ἔργον του, τὸ ὁποῖον ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς ἴσως εἰς τὴν καλλιτεχνικήν του ἰδιοφυΐαν.

* * *

Ἐκτὸς τοῦ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν «γυριζομένου» φίλμ, ἡ ἑλληνικὴ παραγωγὴ παρουσιάζει ἐντὸς ὀλίγου, ὅπως ἤδη ἐγράψαμεν, δύο ἀκόμη φίλμ.

Τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν μὲ τὸν μιμητὴν τοῦ Σαρλὼ κ. Σπαθόπουλον, φέρον τὸν τίτλον «Ὁ πρίγκηψ τῶν Ἀλητῶν», θὰ εἶνε ἕτοιμον συντομώτατα, «γυρισθὲν» ἤδη κατὰ τὸ μεγαλείτερον αὐτοῦ μέρος.

Τὸ δεύτερον, τὸ «Δικηγορίνα» τοῦ κ. Συναδινοῦ τῆς «Ὀλύμπια Φίλμ», δὲν γνωρίζομεν εἰς ποῖον ἀκριβῶς σημεῖον εὑρίσκεται ἡ κατασκευή του, διότι συντελεῖται αὕτη μὲ ἀπόλυτον ὅσον καὶ παράδοξον μυστικότητα.

* * *

Ἡ ὑπόθεσις τῆς ὑπὸ διάλυσιν ἑταιρίας «Μαυροδημάκης καὶ Σια» ἔφθασεν εἰς τὰ δικαστήρια, δι' ἀποφάσεως δὲ τοῦ πρωτοδικείου, ἐκδοθείσης τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, διωρίσθησαν ἐκκαθαρισταὶ τῆς ἑταιρίας, οἱ ὁποῖοι καὶ θὰ τακτοποιήσουν ὅλας τὰς ἐκ τῆς διαλύσεως προκυψάσας διαφοράς.

* * *

Τὰ δικαστήρια τῆς Ἀλεξανδρείας πρόκειται νὰ ἀσχοληθοῦν κατ' αὐτὰς μὲ τὸν κ. Μαδρᾶν, ὁ ὁποῖος κατέφυγε εἰς τὴν δικαιοσύνην ζητῶν ἀποζημίωσιν 700 λιρῶν στερλινῶν παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀλεξανδρινοῦ κινηματογράφου «Ρέξ», διότι ὁ τελευταῖος ἠνήθη παρὰ τὴν συμφωνίαν των, νὰ προβάλῃ τὸ φίλμ τοῦ κ. Μαδρᾶ «Μιὰ ἀγάπη ποὺ δὲν σβύνει».

Σημειωτέον ὅτι ὁ κ. Μαδρᾶς οὐδέποτε εἶχε «γυρίσει» φίλμ μὲ τοιοῦτον τίτλον. Περιφέρει ὅμως ἀπὸ τόπου εἰς τόπον τὸ τελευταῖον κατασκεύασμά του «Ὁ μάγος τῆς Ἀθήνας» καὶ μὴ εὑρίσκων πουθενὰ σοβαρὸν κινηματογράφον πρόθυμον νὰ τὸ προβάλῃ, ἐσκέφθη νὰ τοῦ ἀλλάξῃ τὸν τίτλον, πιστεύων ἴσως ὅτι ἡ ἀποτυχία τοῦ φίλμ ὀφείλεται εἰς τὸν τίτλον του καὶ μόνον. Τὸ μετεβάπτισε λοιπὸν εἰς «Μιὰ ἀγάπη ποὺ δὲν σβύνει» καὶ παραλαβὼν αὐτὸ μετὰ τῶν ἄλλων ἀποσκευῶν του κατέπλευσεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου ἔσπευσε νὰ τὸ προσφέρῃ ὡς νέαν ταινίαν εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Ρέξ».

Ὁ διευθυντὴς τοῦ κινηματογράφου κατ' ἀρχὰς ἐπείσθη εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Μαδρᾶ, ὑποπτευόμενος ὅμως ἀργότερον τὴν ἀλήθειαν ἐζήτησε σχετικὰς πληροφορίας ἐξ Ἀθηνῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπεβεβαίωσαν πλήρως τὰς ὑποψίας του. Κατόπιν αὐτοῦ ὅπως ἦτο φυσικόν, ἠνήθη νὰ προβάλῃ τὸν διὰ τῆς μαγικῆς του τέχνης μεταβληθέντα εἰς «Ἀγάπην ποὺ δὲν σβύνει», «Μάγον τῆς Ἀθήνας».

Παρὰ τὴν ἀποκάλυψίν του, ὄχι καὶ τόσον τιμητικὴν δι' αὐτόν, ὁ κ. Μαδρᾶς δὲν ἀπηλπίσθη καὶ ἐλπίζων ὅτι κάτι θὰ ἠμποροῦσε ἀκόμη νὰ κερδίσῃ, κατέφυγεν εἰς τὰ δικαστήρια ζητῶν κτλ.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Πειραιεὺς

***Καπιτόλ*.** Προέβαλε τὰ ἔργα «Μαντὰμ Ντυμπαρύ» μὲ τὴν Νόρμα Ντάλματζ καὶ «Τὰ φῶτα τῆς πόλεως» ἡ τελευταία ταινία τοῦ Τσάρλυ Τσάπλιν.

***Σπλέντιτ*.** Μὲ μεγίστην ἐπιτυχίαν, προέβαλε τὴν θαυμασίαν ὑπερέτταν «Ἕνα τραγοῦδι, ἕνα φιλί, μιὰ γυναῖκα», μὲ τὴν Μάρθα Ἔγκερτ, καὶ «Ὀρλώφ», μὲ τὸν Πέτροβιτς καὶ τὴν Λιάνε Χάϊτ.

***Χάϊ—Λάϊφ*.** Προέβαλε τὰ ἔργα «Σαντοῦ» χωρὶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸ κοινόν, καὶ «Τὰ φῶτα τῆς πόλεως» μὲ τὸν Σαρλὼ σημειῶσαν μεγάλην ἐπιτυχίαν.

***Φῶς*.** «Ὁ ὑπασπιστὴς τῆς βασιλίσσης μὲ τὸν Νοβάρρο, «Ὁ δαίμων τῶν Παρισίων» καὶ «Μαρόκο» μὲ τὸν Μανζοῦ καὶ τὴν Μ. Ντῆτριχ.

***Ἠλύσια*.** «ἡ Δίψα τοῦ χρυσοῦ», «Μαῦρος καβαλλάρης», «Ὑπὸ τὴν σελήνην τοῦ Τεξάς», «Ὁ 13ος ἔνορκος», καὶ «Ὁ τυχοδιώκτης» μὲ τὴν Ταλιάτζ.

Βόλος

Θεσσαλονίκη

***Διονύσια*.** Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὁ ἱππότης τῆς νυκτός», καὶ «Ὀρλὼφ» μὲ τὴν Λιάνε Χάϊντ.

***Ἠλύσια*.** Προεβλήθησαν τὰ φίλμ «Τιτάνες τοῦ ἀέρος» καὶ «Μιὰ τρελλὴ ἰδέα» μὲ τὸν Βίλλυ Φρίτς.

***Πατέ*.** Προεβλήθησαν τὰ φίλμ «Τραγωδία δουχείων» καὶ «Ὅλα εἶνε ἐν τάξει γιὰ τὸν ψυχ».

Ἀπόλλων Προεβλήθησαν τὰ φίλμ «Ἀρρωστεία» μὲ τὴν Κράουφορδ καὶ «Ρόννυ» μὲ τὴν φὸν Νάγκυ.

***Κυβέλεια*.** Προεβλήθησαν τὰ ἔργα. «Σάλλυ», «Ἐρωτικὴ φλόγα» καὶ «Ὁ ζητιάνος τῆς Σταμπούλ» β' βιζιόν.

***Ἀλκαζάρ*.** «Ὁ βασιλεὺς τῶν λούστρων» καὶ «Ἡ νυχτερίδα» μὲ τὴν Ὄντρα.

***Ἀχίλλειον*.** Προεβλήθη τὸ ἔργον «Ὠρκίστηκες νὰ μ' ἀγαπᾶς».

***Λευκὸς Πύργος*.** Προεβλήθη τὸ ἔργον «Χαμένα ὄνειρα».

Μ. Π.

Δράμα

***Μέγας*.** Προεβλήθησαν τὰ φίλμ «Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ αὐτοκράτορος», «Ἐσκότωσα γιὰ τὴν τιμή μου», «Ἐρωτικὸν βάλς», «Τὸ ματωμένο καμπαρέ». «Ἡ μελωδία τῆς εὐτυχίας», «Ἡ ψευτοχήρα», «Τὸ γαμήλιον ἐμβατήριον», «Κοινωνικὴ σαπίλα», «Ἐρωτικὴ Φλόγα» καὶ διάφοροι κωμῳδίαι.

***Ζέφυρος*.** Προεβλήθησαν «Τὸ ἔγκλημα τοῦ ἐφευρέτου», «Ὁ ἥρως τῶν βουνῶν», «Πρίγκηψ Ροβέρτος», «Ὁ Ρὶφ καὶ ὁ Ρὰφ ἀεροπόροι», «S.O.S.», «Οἰκογενειακὸς φίλος», «Ἀνθρώπινη δικαιοσύνη» καὶ «Στὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου».

Καλογιάννης

Σέρραι

***Κρόνιον*.** Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Μιὰ γυναῖκα ποὺ δὲν ξεχνᾶ», «Ρόννυ», «Ἡ Α. Υ. διατάσσει» καὶ «Μαμζὲλ Νιτοὺς» μὲ τὴν Ἄννυ Ὄντρα. Προσεχῶς «Ὁ ἄγνωστος λοχίας», «Ὁ χορὸς τῆς Ὄπερας» καὶ «Ἡ Α. Μ. τοῦ Ποντενέρο».

***Πάνθεον*.** Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Οἱ τέσσαρες στρατηγοί», «Κίνδυνος — θάνατος», «Τὸ ἄρωμα τῆς κυρίας μὲ τὰ μαῦρα» καὶ ἡ δίκη τοῦ λοχία Γκρίσσα». Προσεχῶς «Τὸ ὄνειρον» καὶ «Ἡ γιγαντομαχία τῶν Δαρδανελλίων».

Βατακίδης

Καστορία

***Κεντρικόν*.** Προεβλήθησαν μετὰ πρωτοφανοῦς ἐπιτυχίας «Ὁ εὐνοούμενος τῆς τσαρίνας» καὶ «Ὁ εὔθυμος χῆρος» μὲ τὸν Χάρρυ Λίτκε.

Παπαντίνας

Ἀμαλιὰς

Ἰντεὰλ (Ὁμιλῶν). Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Τὶ ἀξίζει ἕνα τρελλὸ φιλί», «Καρμεντσίτα», «Ἄνδρα θέλω τῶρα τὸν θέλω», «Μαροκινοὶ ἔρωτες» καὶ «Ὁ δρόμος τοῦ παραδείσου» μὲ ἀφάνταστον ἐπιτυχίαν. «Ὁ ἀθάνατος ἀλήτης» λόγῳ τῆς κατεστραμένης φωνοληψίας του δὲν προεβλήθη. Προσεχῶς

«Δυὸ καρδιὲς σ' ἕνα βάλς», «Τὸ ξανθὸ ἀηδονάκι», «Οἱ ἄγγελοι τῆς κολάσεως» κ. ἄ.

Πάνθεον (Βωβός). Προεβλήθησαν τὰ φίλμ «Ἡ Κόλασις», «Φαραώ», «Τὸ καράβι τῶν χαμένων ἀνθρώπων», «Εἰς τὴν χώραν τοῦ μίσους», «Πονεμένες καρδιές», «Πριγκήπισσα τῆς σοκολάτας», «Ἡ χορεύτρια τῶν Θεῶν», «Τὸ ξύπνημα», «Δύο δρόμοι εἶναι στὴ ζωή» ἑλληνικὸν ἀνεπιτυχῶς καὶ ἐπιτυχῶς τὸ ἕλλην. ἔργον «Μακρυὰ ἀπ' τὸν κόσμο».

Ρουμελιώτης

Ἀγρίνιον

Θέσπις. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Τὰ ἀπόκρυφα τοῦ χαρεμιοῦ», «Ὁ ἄγνωστος στρατιώτης», «Στὴ ζωὴ εἶνε δυὸ δρόμοι», «Πρώτη ἀγάπη», «Ἀγωνία», «Ἡ τιμὴ τοῦ ναύτη» καὶ «Κλεισμένα χείλη».

Πασχαλίδης

Τρίκκαλα

Πανελλήνιον. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἡ γυναῖκες τῆς λέσχης», «Σόνια Βερανώφ», «Πῶς ἐπλούτισε ὁ Γιάννης», «Ὁ Γολγοθᾶς μιᾶς γυναίκας» καὶ «Σάλλυ, ἡ κόρη τοῦ ἱπποδρομίου».

Μαλιώρας

Ἡράκλειον

Πουλακάκη. Διέκοψε τὰς προβολάς του, ἀφιχθέντος τοῦ θιάσου Δράμαλη—Οἰκονόμου, ὅστις θὰ δίδῃ παραστάσεις μέχρι τέλους τῶν Ἀπόκρεω.

Ἀπόλλων. Προεβλήθη τὸ ἠχητικὸν «Εὐαγγελινή», ἀρκετὰ ἐπιτυχῶς, καὶ διαφημίζεται τὸ ἔργον «Ἄρτουρ». Ἐκ παραλλήλου, προβάλλεται κατὰ τὰς μ. μ. ὥρας τῶν Κυριακῶν, καὶ τὸ βωβὸν ἐπεισοδιακὸν «Εἰς τὴν χώραν τῶν φαντασμάτων».

Ἀρχανῶν. Προβάλλεται τὸ ἐπεισοδιακὸν «Ἡ θεὰ τῆς Ζούγκλας» μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ κοσμοσυρροήν.

Νεαπόλεως. Προεβλήθη τὸ «Παρισινὲς Γάμπες».

Ἱεράπετρας. Προεβλήθη τὸ «Ἥρως ἑπτὰ θαλασσῶν».

Σητείας. Προβάλλεται τὸ ἐπεισοδιακὸν «Φάντασμα περιουσίας».

Ὁ Παρατηρητὴς

Ρέθυμνον

Ἀπόλλων. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Πριγκήπισσα τοῦ Τσαρδᾶς», «Τὸ τραγοῦδι τῆς ἐρήμου», «Ὁ τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων» μὲ ἐπιτυχίαν καὶ «Αἱ δέκα μοντέρναι ἐντολαί».

Προσεχῶς θὰ λειτουργήσῃ καὶ νέος κινηματογράφος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἴδη», ὁ ὁποῖος, ὡς λέγεται, θὰ εἶναι ὁμιλῶν.

Ὀδ. Παπ.

Χανιὰ

Πάνθεον (Ὁμιλῶν). Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὁ ἀνεμοστρόβιλος τῆς ζωῆς», «Τὸ τραγοῦδι τῆς φλόγας», «Ὁ βασιλεὺς τῆς τζάζ», «Ὁ ἱππότης τῆς σελήνης» καὶ «Ὁ χαμένος παράδεισος».

Χρυσοστόμου. Προεβλήθησαν τὰ φίλμ «Ἡ εὐνοουμένη τοῦ αὐτοκράτορος» καὶ «Οἱ σκλάβοι».

Ε. Κ.

Χῖος

Ἡ κίνησις τοῦ μοναδικοῦ μας κινηματογράφου ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ παρ' ὅλον ὅτι δὲν προεβλήθησαν ἀρκετὰ καλὰ φίλμ.

Ἀστήρ. Προεβλήθησαν αἱ ταινίαι «Λευκαὶ σκιαί», «Ἀγάπη στὴν ἔρημο», «Νύχτες ἀγωνίας», «Τὸ μῆλον τῆς ἔριδος», «Ἡ γυναῖκα τῆς τύχης», «Τροπικὸς ἔρως», «Τὸ Λονδῖνον μετὰ τὰ μεσάνυχτα», «Μπαμπᾶς μὲ τὸ στανιό», «Οἱ κατάδικοι», «Τρελλὴ Λόλα», «Ἡ δεσποινὶς τῆς γκαρνταρόμπας», «Ἔρως μιᾶς τυφλῆς», «Συζυγικαὶ θυσίαι» μὲ καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὰ περιπετειώδη «Ὁ τρόμος τοῦ μπάρ», «Οἱ λύκοι τῆς κοινωνίας», «Ταρζὰν ὁ ἀνεκτίμητος», «Τὸ παιδὶ τοῦ ἱπποδρομίου», «Ὁ ληστὴς τῆς ἐρήμου», «Ὑπὸ καταδίωξιν» καὶ «Ριψοκίνδυνος καὶ γενναῖος».

Βουδούρης

Ζάκυνθος

Πάνθεον. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἡ κόμησσα Σταβλίν», «Καὶ σὺ μιὰ μέρα θὰ ἐπιστρέψῃς», «Παντρεύτηκα τὴ γυναῖκα σου» καὶ «Μνηστὴ στὴ λοτταρία»

Γρυπάρης

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ Ἰανουάριος, (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Κατόπιν ὀλιγοημέρου ἀσθενείας ὑπέκυψε εἰς τὸ μοιραῖον ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ἀντιπρόσωπος τῆς Pathé Natan καὶ ἄλλων κινημ. Οἴκων κ. Πρόσπερυ. Ὁ μεταστὰς ὑπῆρξεν εἷς τῶν δραστηριοτέρων κινηματογραφιστῶν, ὁ θάνατός του δὲ ἐβύθισεν εἰς πένθος ὁλόκληρον τὴν κινηματογραφικὴν οἰκογένειαν.

—Κατ' αὐτὰς ἀναμένεται νὰ ἐκδικασθῇ εἰς τὴν πόλιν μας ἡ ὑπόθεσις τῆς διαφορᾶς Μ. Κόρμπη—Α. Μαδρᾶ διὰ τὴν ἐνοικίασιν τῆς ταινίας «Ὁ μάγος τῆς Ἀθήνας» ἡ ὁποία ἐνοικιάσθη ὑπὸ τοῦ δευτέρου εἰς τὸν πρῶτον ὡς νέα ταινία καὶ ὑπὸ τὸν νέον φυσικὰ τίτλον «Μιὰ ἀγάπη ποὺ δὲν σβύνει».

Καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Κόρμπη, τοῦ Κινημ. «Ρέξ», ἀντιληφθεὶς τὸ πράγμα δὲν ἠθέλησε νὰ προβάλλῃ ἐν γνώσει του πλέον, τὴν περίφημον σφυριχθεῖσαν καὶ ἐν Ἀθήναις ταινίαν «Ὁ μάγος τῆς Ἀθήνας», ὁ φίλτατος κ. Μαδρᾶς ζητεῖ ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Rex»—ἄκουσον-ἄκουσον—λίρας στερλίνας 700!! ὡς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν δυσφήμησιν τοῦ ἀριστουργήματός του.

Μπράβο κ. Μάνδρα!

Εἰς τὴν πόλιν μας προεβλήθησαν τελευταίως τὰ κάτωθι ἔργα κατὰ κινηματογράφους.

Ρουαγιάλ. «Ὁ σιωπηλὸς μάρτυς».

Ριάλτο. «Τοπάζ» καὶ τὸ «Λαθρεμπόριον τῶν ναρκωτικῶν» μὲ τὸν Ζὰν Μυρά.

Κουρσάαλ. «Τὸ συνέδριον διασκεδάζει» καὶ «Ὁ νικητὴς»

Γκωμὸν Πάλας. «Κορίτσια καὶ ἕνα ἑκατομμύριον» καὶ «Ἀγάπησέ με γιὰ ἕνα βράδυ».

Μωχάιετ Ἄλυ. «Κλυδωνισμὸς» καί «Γιὰ ἕνα βράδυ ἀγάπης» μὲ τὸν Τζὼν Τζιλιπεῦ.

Μαζέστικ. «Μελό».

Μπελβύ. «Τὸ τελευταῖο του παιγνίδι» καὶ «Ὁ Μπάστερ παντρεύεται».

Κοσμογκράφ. «Τὸ πιδιὰ τῶν πλουσίων» ὁμιλοῦσα αἰγυπτιακὴ καὶ «Αὐτὴ εἶνε ἡ ζωὴ» ὁμιλοῦσα ἑλληνική.

Ἐλδοράντο. «Ἐκδίκησις» καὶ «Ὁ οὐρανὸς τῆς δόξης».

Ἴσις. «Τὸ ὄνειρον» καὶ «Ἡ ἀναχώρησις».

Κονκόρδια. «Τὸ πληγωμένο ὑποβρύχιο» καὶ «Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Σικάγου».

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ο ΚΛΕΠΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐκάθησε στὸ γραφεῖο της καὶ ἡ ἡμέρα τὴν ηὗρε νὰ ξεφυλλίζῃ τὴν παλαιὰ ἀλληλογραφία της, τὰ παλαιὰ ἐνθύμια τῆς ζωῆς της καὶ νὰ τὰ πετᾷ στὴν θερμάστρα ὡς ἄχρηστα πειὰ γι' αὐτήν. Μία μόνον ἐπιστολή, ποὺ τὴν ἐδιάβασε πολλὲς φορές ἐσώθηκε ἀπὸ τὴν καταστροφή. Ἐσηκώθηκε κατόπιν ἐντύθηκε καὶ ἤσυχη ἀποφασιστικὴ διευθύνθηκε στὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα. Ὅταν ἐμπῆκε στὸ δωμάτιο τοῦ διευθυντοῦ ἐζήτησε τὸ γυιό της καὶ τὸν εἶδε σωριασμένον σὲ μιὰ καρέκλα μπροστὰ στὸ τραπέζι!. Ἐφρικίασε καὶ δύο κραυγὲς ἀντήχησαν συγχρόνως:

«Παιδί μου»! «Μητέρα»! καὶ ἔπεσαν ὁ ἕνας στὴν ἀγγαλιὰ τοῦ ἄλλου.

Ὁ Ἀστυνομικός, ἐξ αἰτίας τῆς φήμης τῆς Ἐλβίρας ὡς ἠθοποιοῦ καὶ τῆς ἥσυχης καὶ κοινωνικῆς ζωῆς της, συγκινημένος ἀπὸ τὴν δυσυχία της, τὴν ἐπροσκάλεσε νὰ καθήσῃ, ἐκείνη ὅμως ἀρνήθηκε καὶ ὀρθὴ κρατῶντας τὸ παιδὶ στὴν ἀγγαλιά της, ἐρώτησε:

—Τὶ θὰ κάμετε τὸ παιδί μου, κύριε; Σᾶς ἱκετεύω! . . . Λάβεται οἶκτον!

—Κυρία, ἀπήντησεν ὁ ἀστυνομικός, ὑπάρχει καταγγελία . . . ὁ νόμος εἶναι ρητὸς καί . . .

—Θὰ πάγῃ στὴν φυλακή! τὸν διέκοψε στὴ φυλακή! Εἶναι ἀδύνατον! Δὲν θὰ διατάξετε τέτοιο πρᾶγμα . . . Πῶς, σὰν ληστὴς θὰ περάσῃ ἀπὸ τὰ χέρια σας;

Ἡ φωνή της ἔτρεμε ἀπὸ ἀγωνία. Λυγμοὶ ἀνέβαιναν στὸν λάρυγγά της μπροστὰ στὴν ἀδυσώπητη σιωπὴ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ νόμου καὶ ἔσφιγγε μὲ τὰ δάκτυλά της τοὺς ὤμους τοῦ νέου ποὺ ἔκλαιγε.

— Κύριε δὲν μπορεῖται νὰ ξεύρεται! . . Ἐπάλεψα . . Ἐργάσθηκα γι' αὐτὸ τὸ παιδί, γιὰ νὰ τὸ ἀναθρέψω στὸ καλό. Καὶ τώρα πρέπει νὰ μοῦ τὸ ἀποδώσετε· θὰ τὸ προστατεύσω καλύτερα ἀπὸ σᾶς...

Ἡ θύρα ἀνοιξεν καὶ ἐφάνηκε ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Καζίνου συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Ζὰκ Μολὲ καὶ τὸν Ντ' Ἐζύ, ἐνῷ ἡ Ἐλβίρα, βλέποντας πῶς δὲν εἶχε πειὰ ἐπιχειρήματα ἔκανε μιὰ τελευταία θυσία.

—Γιὰ μένα ἔκλεψε! ἐφώναξε.... Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἔνοχος! Ἐμένα πρέπει νὰ καταδικάσετε!...

—Δὲν πρόκειται γι' αὐτό, κυρία, ἐπανέλαβε ὁ Διευθυντής. Λυποῦμαι γιὰ ὅ,τι σᾶς συμβαίνει, ἀλλὰ μοῦ ἔχει ὑποβληθῆ κανονικὴ κσταγγελία. Ἔγινε κλοπὴ ὀφείλω νὰ γνωρίσω τὸν ἔνοχο καὶ νὰ καταγράψω τὸ ὄνομά του καὶ τὴν ὁμολογία τῆς πράξεώς του.

Ἄρχισε νὰ ἐρωτᾷ ὑπομονητικὰ τὸν Ζάκ, προβάλλοντας λεπτομέρειες καὶ ἀποδείξεις, ἐνῷ ἐκεῖνος ἀπαντοῦσε μὲ κινήσεις τῆς κεφαλῆς πνιγμένος ἀπὸ τὰ δάκρυα.

—Ἔμπρός, ὁμολογεῖτε, ἐπέμεινε ὁ ἀστυνομικός. Δὲν μπορεῖτε ν' ἀρνηθῆτε. Ἐσεῖς ἐπήρατε τὶς μάρκες ἀπὸ τὸ ταμεῖο;

Ἡ Ἐλβίρα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνακρίσεως ἐσυγχρατούνταν μὲ δυσκολία καὶ ἐπαρατηροῦσε τὸν ἐραστή της, ὁ ὁποῖος ἐστέκονταν στὴ γωνία ψυχρὸς καὶ ἀπαθής. Ὅταν ἄκουσε τὴν τελευτσία ἐρώτηση, ἐννόησε ὅτι τὸ παιδί της θὰ ὁμολογήσῃ καὶ ἐπροχώρησεν ἀπειλητικὴ σὰν ἐξαγριωμένη τίγρις:

— Σταθῆτε! ἐφώνσξε. Σταθῆτε! Ὁ γυιός μου δὲν εἶνε κλέπτης. Νὰ ὁ κλέπτης!.... κατηγορῶ τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν καὶ τὸ ἀποδεικνύω.

Μὲ τὸ χέρι ἔδειχνε τὸν Ζὰκ Μολέν, ἐσκάλισε κατόπιν τὸ σάκκο της ἔβγαλε μιὰ ἐπιστολὴ καὶ τὴν ἔτεινε στὸν ἀστυνομικό:

— Διαβᾶστε κύριε, ἰδοὺ ἡ ὁμολογία τῆς κλοπῆς. Δὲν ἐνέχεται ὁ γυιός μου καθόλου.

Ὁ ἀστυνομικὸς ἐδιάβασε τὴν ἐπιστολὴ καὶ μεγάλη ἔκπληξη ἐζωγραφίστηκε στὴ φυσιογνωμία του. Πῶς! Ὁ Μολέν, ὁ ἑκατομμυριοῦχος τραπεζίτης! .. ὁ γυιὸς τοῦ πάμπλουτου ἐργοστασιάρχη!.. Δὲν μποροῦσε νὰ πιστέψῃ στὰ μάτια του, τὰ ἔχασε καὶ γυρίζοντας στὸν τραπεζίτη, ἐνῷ οἱ παριστάμενοι ἐκυττάζονταν μὲ ἀπορία:

—Κύριε . . . πράγματι . . . ζητῶ συγνώμην. . . ἐν τούτοις ὀφείλω νὰ σᾶς γνωστοποιήσω τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς.

Ρέξ. «Ἡ ὡραία περιπέτεια»

Ράδιο. Λίαν προσεχῶς ἔναρξις μὲ μηχανήματα Τόμσον Χοῦστον.

Λίντο Πάλας. (πρώην Ὀλύμπια.) Ἐπισκευάζεται καὶ θὰ κάμῃ ἔναρξιν λίαν προσεχῶς.

Ἀλάμπρα. Ἔδειδε παραστάσεις ὁ θίασος Ἀλίκης—Μουσούρη. Ἤδη ἐταινέλαβε τὰς προβολάς του μὲ τὸ ἔργον «Ὁ ἔρως εἰς τὰ 2000».

Ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς ἑταιρίας Universal ἐδόθησαν μετάλεια εἰς τοὺς κ. Κ. Σαρολίδην διευθ. τοῦ κινημ. ***Ριάλτο*** καὶ Λούτφη Διευθ. τοῦ ***Κονκόρδια*** διότι ἐπραγματοποίησαν τὰς μεγαλειτέρας εἰσπράξεις κατὰ τὸ ἔτος 1931-32.

Σειρηνίδης.

Πόρτ Σάϊτ-Ἰανουάριος (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἑβδομάδας εἰς τοὺς τρεῖς μεγάλους κινηματογράφους τῆς πόλεώς μας προεβλήθησαν τὰ κάτωθι ἔργα.

Ἐλδοράδο. «Ἕνα ξανθὸ ὄνειρο», «Ἡ γυναῖκα μου.... ἐπιχειρηματίας» καὶ «Μάτερ Ντολορόζα».

Ἀμπίρ. «Ξύλινοι σταυροί», «Ὁ Μπάστερ ἑκατομμυριοῦχος» καὶ «Παθητικῶς» μὲ τὸν Γκραβέ.

Τελευταίως ἡ πελατεία τοῦ Κινηματογράφου αὐτοῦ ἤρχισε νὰ ἀραιοῦται λόγῳ δυσαρεσκείας τοῦ κοινοῦ ἐναντίον τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῆς ταμίου τοῦ ἀνωτέρω κινηματογράφου.

Μαζέστικ. «Ὁ σημαδεμένος», «Ἕνας εὔθυμος νέος» μὲ τὸν Ρόναλτ Κόλμαν καὶ «Εἰς ἡμᾶς ἡ ἐλευθερία».

Στυλιανός.

Ἔτεινε τὸ χαρτὶ στὸν Μολέν, ὁ ὁποῖος ἐδιάβασε ἔκπληκτος: «...Χαῖρε λατρευτή μου... θὰ σοῦ ἐξομολογηθῶ ἐγγράφως τὸ ἔγκλημά μου... Ἔκλεψα, ἔκλεψα, ἔκλεψα!. κατάγγειλέ με ..» Ὑπογραφὴ Ζὰκ Μολέν. Τὸ παρελθὸν τοῦ Ἁγίου Βλάση, αἱ τετρακόσιες χιλιάδες φράγκα ποὺ ἔκλεψε ἀπὸ τὸ κομ ἀτο, ἡ ὑπέροχη ἀφοσίωση τῆς ἐρωμένης του, ἡ ὁποία ἐθυσιάσθηκε γιὰ νὰ τὸν σώσῃ καὶ τώρα ἔπρεπε νὰ φεισθῇ τοῦ παιδιοῦ. Σὲ ἕνα δευτερόλεπτο ὅλα ἐπέρασαν μπροστά του. Ἔκλεισε τὶ μάτια του ἀπὸ τὸν πόνο ποὺ τοῦ ἐπροξένησε τὸ κτύπημα τῆς ἀνάμνησης τῆς ἀχαριστίας του, ἐπροχώρησε κατόπιν στὸ τραπέζι, ἐπέταξε τὸ χαρτὶ καὶ κυττάζοντας στὰ μάτια τοὺς παρευρισκομένους:

—Ὅλα εἶναι σωστά. Ἐγὼ χθὲς τὸ βράδυ ἔκλεψα στὸ Καζῖνο πενῆντα χιλιάδων φράγκων μάρκες. Λοιπὸν τί περιμένετε γιὰ νὰ μὲ συλλάβετε;

Κανεὶς δὲν ἐκινήθηκε· τότε ὁ Ζὰκ ἐστράφηκε στὸν ἀντιπρόσωπο τοῦ Καζίνου ποὺ ἐστέκονταν σὰν ἠλίθιος:

—Μὴν ζητᾶτε νὰ ἐννοήσετε... ἔκλεψα. . Νομίζω ὅμως πὼς ὅλα διορθώνονται· ἀποσύρατε τὴν καταγγελία σας καὶ...

Τοῦ ἔτεινε ἕνα τσὲκ ποὺ συμπλήρωσε στὴ στιγμὴ καὶ τὸ ὁποῖο ὁ ἄλλος ἐδέχονταν ψιθυρίζοντας φράσεις συγγνώμης. Ὁ ἀστυνομικὸς ἐστράφηκε στὴν Ἐλβίρα:

—Κυρία, συγχωρῆστέ μου τὴν ἐνόχληση στὴν ὁποία ἀδίκως σᾶς ὑπέβαλα. Ὁ γυιός σας εἶνε ἐλεύθερος. Μπορεῖτε ν' ἀποχωρήσετε μαζύ.

Κάτωχρη, μὲ τὰ μάτια κλειστὰ ἡ ἐρωμένη, ἡ μητέρα, ἔκλαιγε σιωπηλά.

ΙΧ

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

—Μαμά!.. Μαμά .. μὴν κλαις πειά! τὴν φορὰν αὐτὴν ὅλα ἐτελείωσαν, στὸ ὁρκίζομαι. . Ποτὲ πειά!

Ὁ Ζὰκ στὴν ἔπαυλι, στὸ Ὠτέϊγ, βρίσκεται γονατιστὸς μπροστὰ στὴν μητέρα του καὶ τῆς φιλεῖ τὰ χέρια. Τὰ χαρακτηριστικά, ποὺ εἶχαν ὠχριάσει καὶ ἀλλοιωθῆ, ἀποπνέανε τὴν εἰλικρίνεια. Ἡ μεγαλιτέρα του ὅμως τιμωρία εἶνε τὰ δάκρυα τῆς μητέρας του, ἡ ὁποία δὲν ἐννοεῖ νὰ παύσῃ. Παρὰ τὶς θωπεῖες καὶ τὰ φιλιά του, τὴν ἀκούει νὰ ψιθυρίζῃ·

—Κλέπτης!. Εἶμαι ἡ μητέρα ἑνὸς κλέπτη!.. τί νὰ κάμω τώρα!.. Ἔκαμα τὸ πᾶν γιὰ νὰ σὲ πιστέψουν τίμιο... Μπορῶ ὅμως ν' ἀποφύγω τὴν καταφρόνηση τοῦ κόσμου...

Ὁ νέος ἔσκυψε τὸ κεφάλι του καὶ ἔκρυψε τὸ πρόσωπο στὶς πτυχὲς τοῦ φορέματός της. Κλαίει καὶ συλλογίζεται ὅτι ἡ μητέρα του ἔχει δίκηο: Ὅλα τοῦ φαίνονται σὰν ὄνειρο· ἡ κλοπή, ἡ σύλληψη, ἡ φυλακή, ἡ ἀπελπισία τῆς μητέρας του, ἡ παράξενη καταγγελία της καὶ ὁ ἄγνωστος αὐτὸς ποῦ ἀνέλαβε τὸ βάρος τοῦ ἐγκλήματός του; . . . . .

—Ποιὸς εἶναι λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ποῦ ἐκατηγόρησε τὸν ἑαυτό του γιὰ νὰ μὲ σώσῃ;

—Ὁ πατέρας σου!....

Ἐννόησε. Γι' αὐτὸ ὁ πόνος τῆς μητέρας του εἶναι τόσος βαρύς, γι' αὐτὸ τὸ λάθος του εἶναι ἀσυγχώρητο καὶ ἡ ντροπὴ πειὸ μεγάλη. Τὴν ἀναγκάζει νὰ κοκκινίζῃ μπροστὰ στὸν πατέρα του γιὰ τὸν γυιό της.

Τὴν ἀγκαλιάζει μὲ ὅλη τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς του καὶ προσπαθεῖ νὰ τὴν παρηγορήσῃ...

Ἐξαφνα, δίχως νὰ τὸ ἐννοήσουν ὁ Ζὰκ Μολὲν ἐμφανίζεται. Ἡ Ἐλβίρα σηκώνεται προσπαθεῖ νὰ κρύψῃ τὸ τελευταῖο της δάκρυ, καὶ τὸν ρωτᾶ:

—Τὶ θέλεις ἐδῶ... Ζάκ;

Ἡ προσπάθεια ὅμως αὐτὴ νὰ ὑποκριθῇ εἶναι ἀνώτερη τῶν δυνάμεών της. Τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν τὸν ἐλάτρευσε καὶ τὴν στιγμὴ τῆς θυσίας της καὶ πρὸ ὀλίγου ἔσωσε τὸ παιδί της.

—Ξεύρω προσθέτει μὲ συντετριμμένη φωνὴ ὅτι σοῦ ὀφείλω περισσότερα ἀπὸ τὴν ζωήν μου... σὲ εὐχαριστῶ μὲ ὅλη μου τὴν ψυχὴ καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσῃς...

Τὴν διέκοψε μὲ ἕνα κίνημα:

—Δὲν ἔχω τίποτε νὰ σὲ συγχωρήσω· σὲ θαυμάζω. Γυναῖκα ἐθυσίασες τὸ πᾶν γιὰ τὸν ἀνάξιο ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ἤμουν, μητέρα ἐθυσίασες τὸ πᾶν στὸ παιδί.

Ἡ Ἐλβίρα νομίζει πῶς ὀνειρεύεται. Ἡ φωνή του, ἔχει τοὺς πρὸ εἴκοσι ἐτῶν τόνους της ποὺ τὶς ξυπνοῦν τόσες ἐνθυμήσεις καὶ ἐξακολουθεῖ:

—Ὅλα τὰ ἐθυσίασες στὸ παιδί μας... στὸ παιδί μας τοῦ ὁποίου πρέπει τώρα νὰ ἀσφαλίσουμε τὸ μέλλον. Ἂν ἔπερνα τὸν Ζὰκ μαζύ μου στὴν Ἀμερικὴ ὅπου μπορῶ νὰ τὸν ὠθήσω νὰ καταλάβῃ ἀξιοπρεπῆ θέσι... θὰ ἐσυνόδευες τὸ παιδί μας; γιὰ τὸ μέλλον του, γιὰ τὸ καλό του;

Ἄνοιξε τὴν ἀγκαλιά του. Κατειλημμένη ἀπὸ ἀφάνταση χαρὰ ψιθυρίζει ἀκατάληπτα, ἐνῷ ὁ γυιὸς τὴν ὁδηγεῖ στὸν πατέρα του:

—Ἂν εἶνε ἀνάγκη.... σᾶς συνοδεύω ἐκεῖ κάτω... καὶ τοὺς δύο... ΤΕΛΟΣ

ΜΙΚΡΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΝΕΑ

—Εἰς τὸν Συνοικισμὸν Κισαριανῆς ἐπαναρχίζει τὴν λειτουργίαν του ὁ Κινηματογράφος «Ἐκλαίρ», ἐνοικιασθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Παν. Βασιλείου ἄλλοτε διευθυντοῦ τοῦ ἐν Χαροκόπου (Καλλιθέας) κινηματογράφου «Κρυστάλ», εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἐγκαταστήσῃ ἠχητικὰ μηχανήματα Κόλστερ Ἠλέκτρικ.

—Διαδίδεται ὅτι ὁ κ. Φραγκέτης, συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ κ. Ν. Παπαλεξάνδρου, πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ τμήματος ἐκμεταλλεύσεως ταινιῶν.

—Ἡ μεγάλη ταινία «Ἡ ἀφρικὴ ὁμιλεῖ» ἢ «Ὁ Βασιλεὺς τῆς ζούγκλας» ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προβληθῇ εἰς τὸ «Πάνθεον» κατόπιν διαφωνίας τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτῆς κ. Σαντίκου μετὰ τοῦ κ. Τριανταφύλλου, προβάλλεται ἀπὸ της 6 Φεβρουαρίου εἰς τὸ «Μοντιάλ» μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας

—Ἡ περίφημος ταινία «Ἀτλαντὶς» μὲ τὴν Μπριγκίττε χέλμ, τῆς ὁποίας ἡ προβολὴ ἀνεμένετο μετ' ἀγωνίας ἐν Ἀθήναις, προεβλήθη καὶ ἀπογοήτευσε τελείως καὶ τοὺς φίλους τοῦ κινηματογράφου καὶ τοὺς θαυμαστὰς τῆς Μπριγκίττε Χέλμ.